

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 56 ■ НОВЕМБАР 2019. ГОДИНЕ ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ТЕМА БРОЈА: ЧАЈЕТИНСКА ДВОРАНА ЗА 21. ВЕК

Улагањем општине од 132 милиона реновирана дворана у Чајетини

Стране 4, 5, 6, 7, 8 и 9

Фото Никитић

**С Мирославом
Илићем у Нову
годину на
Крајевом тргу**

Страна 10

Подршка младима у бављењу овчарством

Страна 15

**ПОЗНАТИ О ЗЛАТИБОРУ:
СЛОБОДАН ШАРЕНАЦ**

**Златибор је
одличан избор
за припреме
спортских екипа**

Страна 21

www.zlatibor.org.rs

Turistička organizacija Zlatibor

**ПРЕДСТАВЉАМО
КАФАНЕ ЗЛАТИБОРА
Водњика и јуфка
у крчми
„Старог села”**

Страна 19

Општинско руководство домаћински располаже буџетом

Општина Чајетина недавно је усвојила одлуку о Ребалансу II буџета за ову годину на основу које је утврђен обим прихода и примања, расхода и издатака у износу од две милијарде и 307 милиона динара. Значајно је истаћи да је на основу деветомесечног извештаја извршење буџета 77,29 одсто од укупно планираних средстава, што чини остварење које је и планирано.

То је, како за „Златиборске вести“ оцењује председник општине Чајетина Милан Стамаговић, још један поуздан показатељ да општинско руководство домаћински располаже буџетом и да, уз извршење редовних обавеза, у први план ставља улагања у инвестиције које доприносе развоју општине и побољшању квалитета живота становништва.

– Још једна успешна пословна година ближи се крају. Разлог за задовољство, поред осталих остварених резултата у којима предњачи успешан завршетак капиталних пројеката, представља и финансијска стабилност. Остварили смо је у једном уређеном систему наше општине, у коме се зна ко шта ради и постоји предвидивост инвестиција. Када то кажем, мислим и на јавне и на приватне инвестиције које су у општем интересу – истиче председник општине, додајући да су средства која су се у овој години слила у општински буџет распређена равномерно на све наше јавне послове, као и на целу територију општине Чајетина.

Догодине улагања у инфраструктуру Златибора

Он најављује да нам у наредној години предстоје озбиљнија улагања у поузданост инфраструктуре на Златибору.

– Првенствено мислим на водоводну инфраструктуру, али и на

“ Финансијску стабилност остварили смо у једном уређеном систему наше општине, у коме се зна ко шта ради и постоји предвидивост инвестиција, изјавио Милан Стамаговић ”

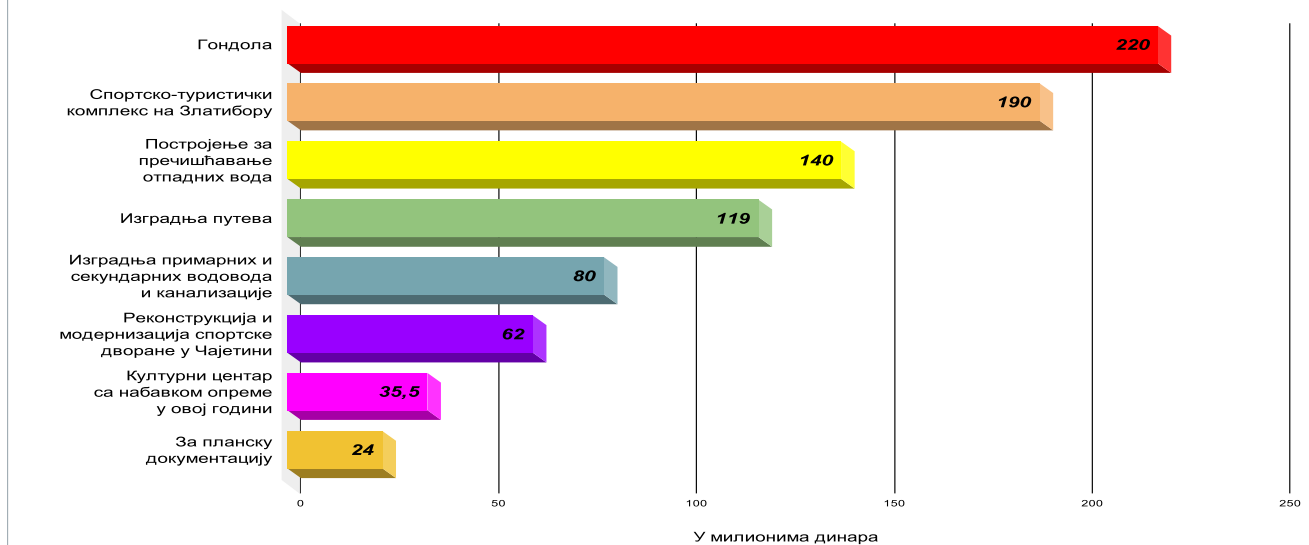
заштиту животне средине. То су пројекти који ће обележити 2020. годину, јер општина Чајетина има визију да се спрема за туризам високе категорије, изградњом неколико хотела највише категорије и луксузних апартмана. Ту је већ хотел „Торник“, будући хотел „Галенс“ и бројни мањи апарт-хотели. Постојећи објекти, као и планирани, обавезују нас да све то пратимо инфраструктурно, као и са пратећим садржајима. Важно је у том смислу да не заостајемо за светским туристичким центрима, јер се код нас константно повећава број страних гостију, што нам је и био циљ у годинама за нама. Спровођемо зацртано, Златибор инфраструктурно опремамо, важно је да буде уређен за будуће генерације, инвеститоре и туристе. Идемо полако ка магичној бројци од милион туриста и десет милиона ноћења годишње. То је велики посао, велики труд, а сада је крајње време да сви добро размисле како би се одговорно понашали према наступајућем периоду и новим инвестицијама – поручује Стамаговић.

Јавна функција подразумева давање, а не узимање

По његовим речима, све инвестиције и улагања у јавни сектор, поготово у туризму, враћају се веома брзо. – Ми смо имали сазнања у ком правцу иде држава и локална самоуправа те нисмо чекали да нам неко нешто поклоним, већ смо сами вредно радили и припремали се за ово време које долази. Сигурно ће бити још теже, биће ригорознији услови пословања у локалним самоуправама и наравно у јавном сектору, а такође и за приватне инвестиције. Ако јавни сектор не прати приватнике који имају визију и идеје, нико их неће чекати.

Председник општине има поручује

УЛОЖЕНА СРЕДСТВА У КАПИТАЛНЕ ПРОЈЕКТЕ ИЗ БУЏЕТА ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА У 2019. ГОДИНИ

ку и за носиоце јавних функција, за директоре, буџетске кориснике. Реч је о њиховом односу према јавним средствима и одговорности.

– Морају се селектовати и поштовати приоритети, то је оно што је моја основна порука носиоцима јавних функција. Сматрам да је за нас најважнија основна инфраструктура, а споредне којекаве ситнице којима су се у неким тренуцима бавили поједини наши буџетски корисници. Систем одговорности се мора прихватити, личне ствари се морају подредити јавним, јер као носиоци јавних функција морамо се тако и односити према јавним средствима. То је мој захтев и очекујем да у будућем периоду сви наши директори буду посвећени основном послу и свему ономе за шта су нас грађани бирали. Полажемо рачуне грађанима, они од нас захтевају резултате и морамо бити свесни да јавна функција подразумева давање, а не узимање.

Највише из буџета за гондолу

Општина је током 2019. године уложила велика средства у капиталне пројекте. За гондолу је издвојено 210 милиона динара, за Спортско-туристички комплекс на Златибору 190 милиона, за Постројење за пречишћавање отпадних вода 140 милиона, за изградњу путева 119 милиона, за изградњу примарних и секундарних водовода и канализације 80 милиона, за реконструкцију и модернизацију спортске дворане

у Чајетини 62 милиона динара. За завршетак Културног центра са набавком опреме у овој години је издвојено 35,5 милиона, док је за планску документацију одређено 24 милиона динара.

Поред издвајања средстава за завршетак капиталних инвестиција, општина Чајетина издвојила је значајна средства за социјалну заштиту и то 81,2 милиона. Од тога је за превоз ђака 28,6 милиона, за рођену децу 18 милиона (до сада рођено 130 беба), за Помоћ у кући деци и старима 11,7 милиона, за личне пратиоце деци са сметњама у развоју четири милиона, за Дневни боравак „Зрачак“ 5,5 милиона динара.

Уз то, за субвенције у пољопривреди издвојено је 29 милиона, за верске заједнице 3,5 милиона, за здравство 6,6 милиона динара. За Привредно друштво

„Златиборски еко аграр“ 27 милиона, за спортска удружења 48,5 милиона, за школе око 50,5 милиона динара...

За индиректне кориснике буџета укупно је издвојено 424 милиона и 215 хиљада. Од тога за Предшколску установу „Радост“ 121,5 милиона, Туристичку организацију Златибор 128 милиона, за Спортски центар Чајетина 132 милиона, библиотеку 24 милиона динара, месне заједнице 18 милиона...

Нема расипања новца на беспотребне ствари

Председник Стаматовић указује на приоритетну потребу највећих издвајања за капиталне пројекте, а будуће правце осталих значајнијих буџетских давања овако дефинише:

– Кроз поменута улагања пола-

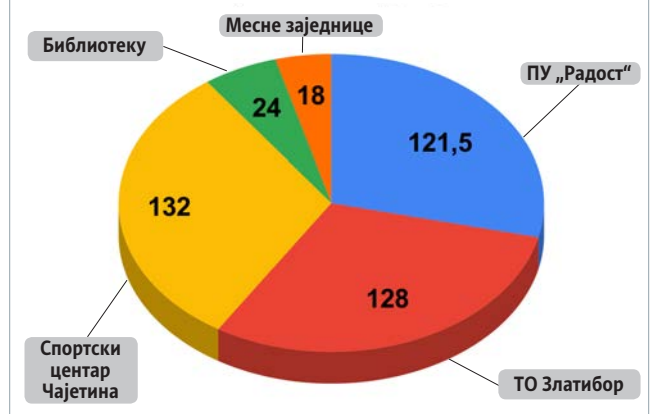
ко али сигурно реализује се наша идеја о развоју пољопривреде. Огроман простор, новац и енергија предуслови су за развојне перспективе сточарства, што са друге стране доприноси развоју прерађивачке делатности као и гастрономске понуде. Поред природних богатстава и ресурса, улажемо и у инфраструктуру, наша два комунална предузећа за то су нам приоритет. Потребне ће бити усмерене ка водоводу, јер је то најважније, тиме задовољавамо и потребе наших бројних гостију. Битно је, наравно, и Комунално јавно предузеће са уређењем и заштитом животне средине.

– Гледаћемо да уштедимо на расипању новца за беспотребне ствари, јер је за нас најважније да се бавимо капиталним инвестицијама. Када буџет буде дозвољао, када јавна предузећа стекну сопствене приходе и не буду правила губитке онда могу имати могућности да више троше за неке ствари које нису приоритетне – напомиње председник Стаматовић и закључује:

– Наша тежња је да и у развоју спорта и у јавним предузећима настојимо да људе „научимо да пецају, а не да им ми купујемо рибу“, као што каже стара кинеска пословица. Добили су услове и средства, сада треба што боље да приходују и домаћински послују. Златибор има могућности и перспективу, али се сви морају томе више посветити. Да се на поменуто теме троши више времена, а мање на личне интересе.

За индиректне кориснике буџета у 2019. години

424,215 милиона динара

Улагањем општине од 132 милиона реновирана дворана у Чајетини

„Наши претходници су за изградњу хале морали да иду 17 пута до Београда, до министарстава или до владе, а ми смо показали да не морамо да одемо даље од Златибора и да сопственим средствима можемо да реконструиремо ову спортску халу у Чајетини”, рекао на отварању Милан Стаматовић

Свечаном церемонијом званично је 7. новембра отворена реновирана дворана „Спортског центра Чајетина“. Медијима, спортској јавности и житељима општине представљено је ново рухо хале која је, како је речено на церемонији, званично предата на коришћење мештанима Чајетине.

– Поносан сам што смо успели да комплетно реновирамо спортску дворану у Чајетини за шта је општина издвојила 132 милиона динара сопствених средстава. А ове године смо у развој спорта уложили још милион и шесто хиљада евра за куповину спортске хале на Златибору – изјавио је председник општине Чајетина Милан Стаматовић на отварању реновиране хале предајући је на управљање запосленима и руководству Спортског центра Чајетина. – То је велики успех свих грађана општине Чајетина који уредно измирују своје обавезе према општини, али и свих оних инвеститора на Златибору из чијих средстава смо издвојили и део за развој спорта на територији општине. Наши претходници су за изградњу хале морали да иду 17 пута до Београда, до министарстава или до владе, а ми смо показали да не морамо да одемо даље од Златибора и да сопственим средствима можемо да реконструиремо ову спортску халу у Чајетини – додао је овом приликом председник Стаматовић.

После процеса обнове дворана је добила потпуно нови ентеријер, са још једном трибином, тако да купини капацитет сада износи око 1.000 места. Отварање је са трибина испратио ве-

Милан Стаматовић на отварању реновиране хале

лики број посетилаца, а на терену су били првотимци и млађе селекције локалних спортских колектива. Водитељ програма био је спортски коментатор РТС-а Слободан Шаренац.

После ватромета, који је био увод у пресецање врпце од стране председника општине Милана Стаматовића и директора Спортског центра Чајетина

Николе Смиљанића, уследило је интонирање химне Србије и кратко подсећање на почетке овог објекта, на тренутке и људе који су половином осамдесетих година прошлог века омогућили да Чајетина добије спортску дворану. У име домаћина уручене су захвалнице заслужним појединцима и установама (општина Чајетина, КЈП „Златибор“, ЈКП

„Водовод, „МЦС систем“ Пожега, „Архимис“ д.о.о. Ужице, Зоран Павловић, Драгољуб Новаковић, Вукојица Кезић, КК „Златибор“, ОК „Златибор“, СПЦ „Спенс“ Нови Сад, Асоцијација спортских центара Србије).

–После 35 година Чајетина је добила модерну спортску дворану. Хвала спортистима који су нас на ово „натерали“ својим

После 35 година
Чајетина је добила
модерну спортску
дворану

Фотодорадије Никшић

результатима, хвала и присутној деци којој можемо пружити ово и тако их склонити са улице. Да ова дворана свима нама буде на част и понос, као и резултати који ће се овде остваривати. Надам се да ће ова, како је Драган Пејић написао „неосвојива тврђава“, бити и даље таква за противничке тимове који дођу у Чајетину. Велики је посао иза нас, кроз три фазе радова успели смо да продужимо халу, повећали капацитет и висину дворане... Дали смо све од себе да реализујемо овај посао. Није било нимало лако, захваљујући свима, пре свега, мојим сарадницима и општини која је имала разумевања и слу-

ха за потребе спортиста и младих – рекао је директор Спортског центра Чајетина Никола Смиљанић.

Нова трибина, свлачионице, ВИП ложа, улаз за гледаоце...

Реновирана дворана продужена је за 13 метара у простору код главног улаза, а тај део обухвата новоформирану трибину иза једног од кошева, као и нове свлачионице, справарнице, помоћне просторије, медицинске просторије и улаз за гледаоце. Нове зидне конструкције обложене су стакленом фасадом и алуминијумском маском, а испред главног улаза формиран је нови паркинг простор.

Измењен је и ентеријер дворане – повећана је висина терена, постављен нови паркет и нове конструкције кошева. Укупни капацитет трибина обухвата око 1.000 места, а направљене су и ВИП ложа, контролна соба, простор за репортерске екипе и медија центар.

начин је поздравио и песник Љубивоје Ршумовић.

– За песнике кажу да су видовити, да имају способност гледања кроз време. Према том веровању ја нисам никакав песник, јер нисам могао ни претпоставити да ће Чајетина добити један овакав објекат – рекао је Ршум.

Програм је окончан наступом КУД „Златибор“ и аниматорске групе. Непуна 24 часа по отварању у хали је одиграна и прва утакмица, у којој су се састали кошаркаши „Златибора“ и земунске „Младости“. Победио је домаћин убедљиво, са 121:105, дајући свој допринос овој свечаности.

З. В.

Присутне је поздравио председник УО Асоцијације спортских центара Србије Дејан Џишкић, а отварање дворане на свој

Медијима, спортској јавности и житељима општине представљено је ново рухо хале

Хала од „кутије шибица” до дворане за 21. век

„Сећам се и суме којом смо располагали, износила је 917.000 динара, што је било довољно да се сала озиди и скоро потпуно опреми”, подсећа на изградњу хале тадашњи директор средње школе Драгољуб Новаковић, сада председник УО Спортског центра Чајетина

После скоро три и по деценије од оснивања, спортска дворана у Чајетини недавно је отворила ново поглавље свог постојања. Реновирана и са повећаним капацитетом, дворана Спортског центра Чајетина на неки начин је започела свој „нови живот”.

Током више од три деценије досадашњег постојања хала је увек била неизоставни сегмент живота житеља Чајетине, који су често поподневне часове проводили на утакмицама или културним приредбама које су одржаване на паркету чајетинске хале. Она је марта 1990. године постала део новоформиране Јавне установе „Културно-спортски центар Чајетина”, садашњег Спортског центра Чајетина.

Изградња дворане представљала је одређени развој почетне идеје, која је датирала још с почетка осамдесетих година прошлог века. Чајетина је недуго пре тога добила издвојено одељење средње школе и постојала је потреба да се настава физичког васпитања обавља у адекватном простору, а не, као што је до тада био обичај, у Старом парку, на Главици или у сали основне школе.

– Ми смо идеју представили тадашњем СИЗ-у за средње образовање, од којег смо добили средства. Чак се сећам и суме којом смо располагали, износила је 917.000 динара, што је било довољно да се сала озиди и скоро потпуно опреми – каже тадашњи директор средње школе Драгољуб Новаковић, сада председник УО Спортског центра Чајетина. – Сећам се да је тада представљена идеја од стране општине да се постојећа средства обједине са њиховим и да се направи права спортска хала. Искрено, као тадашњи директор средње школе плашио сам се да се та идеја неће реализовати, а већ сам примио средства... Уверили су ме да ће се интензивно радити. Међутим, на постојећој локацији уз саму школу није имало места. Поред основне школе је био део државног земљишта, а део је откупљен од приватника и брзо се обезбедила локација. Радове је обављала фирма „Ратко Митровић” из Чачка и веома брзо се дошло до постављања крова. Важну улогу у реализацији саме идеје имао је Александар Васиљевић Чанчо из СИЗ-а, али и тадашњи председник СОФК-а Сеад Беговић који је успео да нам обезбеди чак и нека средства од Републике. Наравно, прихваћене су и донације, с обзиром да је Чајетина тада спадала међу неразвије-

Иван Тмушић и Радомир
Ракац Раковић

не општине, а посебно се као донатор истакла Земљорадничка задруга Љубиш. Мислим да чајетински спорт не би имао овакве резултате какве има сада да није било хале. Добро је што се коначно реализовала идеја реновирања, то је нешто што се планирало већ дужи временски период.

Само директор и три радника

Први директор хале био је Димитрије Радељић, а почетни колектив бројао је мали број запослених. Изузев људи који су обављали послове домара, ложача и хигијеничара, од почетка су у фирми били стручни аниматор Миломир Шопаловић и радник рачуноводства Милена Веланац, која је сада шеф рачуноводства у оквиру Спортског центра Чајетина.

– Тада нас је било свега четворо: директор и три радника. Ја сам обављала чак и курирски посао. Први компјутер смо добили 1996. године, до тада се све обављало „у ходу”. Функционисали смо добро. Халу су користили уче-

ници средње школе, као и локални спортски клубови, колега Шопаловић је водио школу фудбала. Биле су две канцеларије. У једној су били реквизити средње школе, а друга је подељена на две просторије: једну за директора, а другу за раднике. Касније су халу користиле и радне организације за рекреацију запослених, а лети су по цео дан били попуњени термини за припреме кошаркашких екипа са стране. За концерте који су организовани уношене су додатне клупе на паркет, с обзиром да је број посетилаца вишеструко превазилазило постојећи капацитет хале. Неке манифестације које су у прошлости успостављене и данас се одржавају, као „Деца међу нарцисима” – каже Милена.

Члан првог колектива био је и садашњи професор физичког васпитања у УТШ Чајетина Миломир Шопаловић, који истиче да су му године проведене у чајетинској хали остале у веома лепом сећању. Преко конкурса је 1986. године добио посао стручног аниматора, који је спроводио пре свега спортске активности, углавном по питању рекреативне наставе и физичке културе:

– „Металопластика”, „ИМ Чајетина”, „ИМ Раковица”, „Хемијске оловке”, групе грађана... Сви су они имали термине за рекреацију, а чак су и даме имале два бесплатна термина на нивоу седмице. Веома значајна је била улога Сеада Беговића, који је обављао оперативне послове, уз нас који смо били у радној јединици, поготово по питању завршетка радова на хали. Ламперију је правила „Младост”, као и „Бор” који је помогао и у раду око седишта, свлачионица... Помагале су нам и радне организације из општине. И касније, када је успостављен „Културно-спортски центар” постојао је велики ентузијазам грађана и велико интересовање за све садржаје, од утакмица до концерата и приредби. Гостовале су велике звезде попут Лепе Брене, Џеја, а продавано је по хиљаду и по карата, иако су они непосредно пре тога наступали у Ужицу. Посебно је занимљиво да је у једном тренутку организован и концерт Београдске филхармоније, који и није био превише посећен (смех), али је занимљиво истаћи да је филхармонија наступила са својих шездесет и нешто чланова. Не треба заборавити ни то да су клубови из Прибоја овде неко време играли као домаћини, да је Чајетина прва у округу имала халу,

Фотодрама Никшић

изуев Ужица и Пријепоља. Посебно бих истакао ангажовање оmlадинаца, који су радили хонорарно, а често и волонтерски око свих манифестација које смо организовали у хали, чак су и они правили неке своје приредбе. Истакао бих ту Душка Пантовића и Рајка Пелверовића. Често смо ми морали да својеручно обављамо послове који нам и нису били у примарном опису, пре свега око расвете и неонских цеви које није било баш једноставно монтирати, а дешавало се да лопта често удари у њих. Помагали су нам ватрогасци. То је био подвиг, а када смо добили монтажну скелу онда је било знатно лакше. Тих година су наши турнири у малом фудбалу бројали и преко 50 екипа, када је нпр. у ужичком „Новом парку“ било око стотину тимова. Много ми је драго што сам, као некадашњи радник хале, све ове године остао уско везан за њу, кроз одржавање часова физичког васпитања. Желим руководству Спортског центра Чајетина много среће и успеха у даљем пружању услуга мештанима и спортистима, похвалио бих ново рухо дворане и овим се ствара додатна могућност за лепшу будућност младих у нашој општини.

Хала је увек била препуна

Од 1988. Драган Жиловић је био запослен у Дому културе, а спајањем те установе и хале, формирањем КСЦ-а, постао је радник те фирме и већи део послова обављао у дворани, где је касније и прешао: – Поготово ми је драго што смо тада формирали тај неки тандем: ја у Дому културе, а професор Шопаловић у хали. Мало је било радника, десило се да је тадашњи домар напустио халу услед великог обима посла, тако да се дешавало да смо на смену послове ложача обављали професор Шопаловић, тадашњи директор и ја. Али све се постизало, а било је много догађаја, од школских приредби до концерата са заиста великим бројем посетилаца. Народ је радо долазио на такве догађаје. Хала је била пуна људи скоро 24 сата. Расвета је била посебан проблем, све намонтирамо, а када сиђе мо доле не ради 20 посто светала (смех). Али сви смо радили све. Садашња ситуација се свакако не може поредити са некадашњом, пре свега су расвета и грејање на знатно вишем нивоу.

Нешто касније, почетком 1999. године, у хали се запослио и Душан Тмушић Шане, члан КУД „Златибор“ и истакнути радник у ерском кабарету. У фирми је остао до 2008. године.

– Сећам се одушевљења мештана у тренуцима када се ишчекивао почетак радова на хали, сви су желели да имају један такав објекат. Када је урађена, то је било нешто заиста прелепо. Велики број људи је долазио на утакмице кошаркашког и одбојкашког тима, није било празног места. Из те приче касније се развило нешто више, када се формирао „Културно-спортски центар“. Приредбе за које је владало веома велико интересовање су се одржавале у хали, иако су се културне манифестације иначе одржавале у тадашњем Дому културе. Долазила су велика имена са естраде, од рокера попут „Рибље чорбе“ до извођача народне музике. Ја сам почео да радим 1999. године и био сам шеф одржавања.

Посебно бих истакао да је у том периоду дошло до развоја стадиона на „Швајцарији“, који је био међу првима у Србији са аутоматским наводњавањем, чак је и стадион Црвене звезде касније добио тај систем; а био је међу пет у Србији са расветом. Креирана је и локална телевизија, а радници хале су постављали све предајнике, пре свега по сеоским месним заједницама. Било је и проблема. Практично на свакој кошаркашкој утакмици су нам писали казне, због наводних добацивања публике записничком столу који је био непосредно до трибина, па смо то и клупе за резерве пребацили на супротну страну паркета. Али хала је увек била препуна, пратило се све, од радничких игара и томболе до утакмица и концерата. Мислим да хала много значи Чајетини, одвукла је децу од неких лоших ствари и привукла их спорту. Лепо је то што је проширена – истиче Шане.

Прослава 40 година КК „Златибор” и повратак у чајетински храм кошарке

Управни одбор клуба доделио плакете заслужним, међу којима и Милану Стаматовићу и Рајку Пелверовићу, а Жељка Џамбића прогласио за почасног председника клуба

Ретки су спортски колективи који дочекају овако значајан јубилеј и то са сазнањем да је последњих 10 година Кошаркашког клуба „Златибор” уствари најуспешнија деценија овог клуба, који је сигурно најуспешнији клуб општине Чајетина. Златибор се поноси много чиме, али и име српске планинске лепотице са поносом широм земље носи и клуб који је пре 40 година настао на бетонском игралишту у парку у Чајетини.

управе као и свесрдне подршке навијача, локалне самоуправе и целокупне заједнице.

Четири деценије постојања и успешног рада „Златибор” је обележио 8. новембра управо у дану када се после две године вратио у чајетински храм кошарке, сада једну модерну дворану за чије је реновирање покретач управо био кошаркашки клуб. Почело је промоцијом допуњеног издања књиге „Чајетина под обручима” аутора Драгана Пејића коју је издао

је домаћин победио „Младост” из Земуна. Посебну част слављенику својим присуством су указали Предраг Даниловић, председник Кошаркашког савеза Србије, Предраг Крстић, директор млађих селекција, Леон Делеон, директор Кошаркашке лиге Србије, и прослављени репрезентативци Никола Пековић и Душко Савановић.

Велико финале прославе било је у „Пјевић ивент центру” уз присуство пријатеља клуба, спонзора, представника локалне самоупра-

„Палисад”, хотелу „Олимп”, „Златиборским конацима”, Специјалној болници „Чигота”, компанији „Златиборац” и предузећу „Диви”.

За изузетну подршку и велики допринос највећим успесима клуба плакете су добиле општина Чајетина, Спортски центар Чајетина и Туристичка организација Златибор.

За изузетну подршку и велики допринос највећим успесима клуба Управни одбор је доделио плакету председнику општине

Фотографије: Никшић

Уручивање плакета Милану Стаматовићу и Рајку Пелверовићу

„Златибор” је увек био клуб истинских пријатеља који је опстајао и развијао се и у ситуацијама када је утакмице играо у дворани у Ужицу. Отварање дворане у Чајетини дало је нови замах кошаркашком клубу и велики број дечака због тога се одређивао за игру испод обруча. У неколико наврата „Златибор” је био наомак вишег ранга од српсколигашке конкуренције, али је недостајало и неколико поена и мало више среће. Пуне три и по деценије чекало се на улазак у Другу лигу, али када се и то остварило као и улазак у највиши ранг у Србији, Суперлиги, били су последица сјајног рада и играча и

Спортски центар из Чајетине, а штампање омогућила Туристичка организација Златибор. Био је то дирљив сусрет многих из прве генерације играча и тренера „Златибора” са онима који су касније носили дрес екипе из Чајетине и навијача од којих неки деценијама бодре свој омиљени клуб. О књизи су говорили Никола Смиљанић, директор Спортског центра, Радомир Раковић, један од оснивача клуба а сада спортски директор „Златибора”, Страјин Недовић, тренер екипе, и аутор књиге Драган Пејић. Након тога је пред препуном двораном одигран првенствени меч Кошаркашке лиге Србије у коме

ве, навијача, садашњих и бивших играча, представника савеза и пријатељских клубова. Објављено је да је Скупштина клуба на последњој седници за легенде клуба, после Сеада Беговића, Радомира Раковића, Желимира Џамбића и Душка Пантовића, прогласила и Страјина Недовића и Ивана Тмушића. Такође, саопштена је и одлука Управног одбора клуба да за почасног председника клуба прогласи једног од најбољих играча и легенду Чајетине Желимира Жељка Џамбића.

За десет година успешне сарадње Управни одбор Кошаркашког клуба „Златибор” доделио је овом приликом плакете хотелу

Чајетина Милану Стаматовићу, који на прави начин препознаје вредности које подижу углед нашој општини.

Поводом 40 година клуба, Управни одбор доделио је плакету председнику КК „Златибор” Рајку Пелверовићу за изузетну подршку и велики допринос највећим успесима клуба. Рајко је покретач и ослонац, човек који доноси енергију.

Управни одбор Кошаркашког клуба „Златибор” је поводом 40 година клуба доделио постхумно плакету Сеаду Беговићу за изузетан допринос оснивању и развоју клуба. Плакету је примио Сеадов син Ади Беговић. **Д. Милојевић**

Фотографије: Никшић

Спортски центар прати резултате својих спортиста

У оквиру обележавања 40 година КК „Златибор“ представљена монографија „Чајетина под обручима“ аутора Драгана Пејића

Монографија „Чајетина под обручима“ аутора Драгана Пејића о историји Кошаркашког клуба „Златибор“ представљена је у медија центру дворане Спортског центра Чајетина у оквиру обележавања 40 година од оснивања клуба.

Један од оснивача клуба, некадашњи играч и тренер и садашњи спортски директор Радомир Раковић сетио се почетака поменувши неке од најзаслужнијих у клупској историји међу којима је и Сеад Беговић. – Хвала прво генерацији играча и тренера. Драго ми је што су овде, могли бисмо да направимо једну поставу. Та прва генерација је поставила добре темеље клуба. У лиги у којој се тренутно такмичимо постоје и већи градови и клубови који постоје дуже од КК „Златибор“, али не воде на овакав начин рауна о својој традицији – сматра Раковић.

У претходних 10 година клуб је прошао пут од Друге српске лиге до највишег националног ранга и такмичења са најбољим српским клубовима. Садашњи тренер Страјин Недовић прошао је све успоне и падове и представља средњу генерацију клуба који је члан Кошаркашке лиге Србије.

– Након повратка у Прву српску лигу прво је на челу клу-

ба био Вања Смиљанић и његов допринос да клуб опстане у тим тешким периодима је био велики, као и Боровоја Марјановића. Након тога на чело клуба долази Рајко Пелверовић, који је и данас председник клуба, сећам се те године када нам је рекао да ћемо за

Аутор Драган Пејић је спортски новинар из Ужица и поред монографије „Чајетина под обручима“ радио је између осталих и књиге о кошарци у Ужицу, Косјерићу, а доста времена је провео у Чајетини. – Мени је част да је овај графит што стоји преко пута ве-

Преглед дешавања из историје КК „Златибор“ је допуњено реиздање претходне монографије која је објављена за 30. клупски рођендан уз акценат на последњих 10 година. Издавач је Спортски центар Чајетина.

– Ја имам година колико овај клуб постоји, последњих 10 година из првог реда пратим развој и ренесансу овог клуба. Пре деценију смо заједно били кад смо издали монографију поводом 30 година. Спортски центар има обавезу и велику част да прати резултате својих спортиста, пре свега мислим на кошаркаше, одбојкашице и фудбалере, наравно и свих осталих. Помогли смо и ова књига да се изда и као што видите много тога радимо, заједно са општином – каже директор Спортског центра Чајетина Никола Смиљанић.

Обележавање 40 година постојања клуба поклопило се и са отварањем реновиране дворане Спортског центра Чајетина испод чијих сводова се налазе дресови посвећени легендама клуба Сеаду Беговићу, Радомиру Раковићу, Желимиру Џамбићу, Душку Пантовићу, Страјину Недовићу и Ивану Тмушићу.

Испод сводова хале налазе се дресови посвећени легендама клуба Сеаду Беговићу, Радомиру Раковићу, Желимиру Џамбићу, Душку Пантовићу, Страјину Недовићу и Ивану Тмушићу

четири године играти Прву лигу. Ја, који сам цео живот спортиста и спортски радник, томе сам се слатко насмејао рекавши да је то све лепо и да бих волео, али да је то далеко и стварно нисам размишљао да је уопште могуће. Уствари, показало се да је то могуће и ми смо данас ту где јесмо – рекао је Недовић.

веле лепе хале „Ни мањег места, ни већег кошаркашког срца“ прихваћен из прве књиге. Управо кроз те речи се прожима развојни пут клуба који је за ове четири деценије прошао пут од Старог парка до једне од најлепших дворана у овом делу Европе и уписао своје име међу значајне кошаркашке гиганте – истакао је Пејић.

Уз нове програме Културни центар заживљава у пуном капацитету

По речима Арсена Ђурића, у Културном центру на Златибору позоришни живот отпочео сарадњом са ужичким позориштем, за биоскоп се набавља најсавременији пројектор, у току је израда плана изложби за галерију, а биће и школа глуме, страних језика, музике, плеса...

Златибор је летос улагањима општине Чајетина и Министарства туризма добио изузетан новосаграђени објекат Културног центра, вишенаменски са низом простора и садржаја, у коме је већ одржано неколико значајних програма. Сада се, ево, и позоришни живот одвија у модерној дворани златиборског Културног центра. О тој новости у култури нашег краја и будућим намерама у овој области за „Златиборске вести“ смо разговарали са Арсеном Ђурићем, замеником председника општине Чајетина.

На сцени овог Културног центра крајем новембра изведена је позоришна представа ужичког Народног позоришта „Како живот“, у режији Славенка Салетовића по тексту Нине Митровић. Тиме је, каже Ђурић, означен почетак сарадње поменутих установа културе. Наиме, започета је реконструкција зграде Народног позоришта у Ужицу која траје до пролећа наредне године, тако да ће у предстојећих шест месеци све представе са њиховог репертоара бити игране у позоришној сали Културног центра на Златибору.

– Играње представа ужичког театра представља само један вид сарадње која ће бити потписана између Народног позоришта Ужице и општине Чајетина, с обзиром да свеукупне међусобне везе имају много веће циљеве. Реч је о стратешкој сарадњи, што значи да ће се и након завршетка реконструкције зграде позоришта у Ужицу део представа свакако играти и на Златибору. Наш Културни центар неће имати сопствени ансамбл, већ ће главни партнер, из најближег града, бити управо

Арсен Ђурић

ужичко позориште. Планирамо дугорочну сарадњу која ће поред представа се репертоара сигурно подразумевати и одржавање једног фестивалског дана на Златибору. Поред поменутог, имаћемо потписане уговоре о сарадњи и са још неким позориштима из Београда, с тим што ћемо са ужичким највише пословати, јер нам је и најближе – најављује заменик председника општине Чајетина.

Након ове прве одигране, биће овде позоришних представа и наредних месеци, па ће на тај начин Културни центар профункциони-

сати у правом смислу. С обзиром на то да су до сада у функцији биле библиотека и галерија, програми за неке појединачне догађаје као и смештајни капацитети, ово што ће се дешавати у наредном периоду омогућиће континуиран рад Културног центра на Златибору.

Ђурић, поред тога, истиче да је од Филмског центра Србије добијен део средстава за набавку најсавременијег пројектора за биоскопске пројекције, док је остатак новца планиран буџетом општине Чајетина за наредну годину.

– Тендер за набавку тог пројектора сада расписујемо, тако да очекујемо да се поступак заврши до краја децембра те да већ крајем јануара пројектор буде инсталиран. Тада ће се почети и са пројекцијом филмова, што ћемо реализовати у договору са неким од београдских дистрибутера. Они филмови који се буду давали у Београду биће у истом термину приказани и код нас у Културном центру, што ће чинити додатни квалитетан садржај у култури Златибора. У току је и израда плана изложби за галерију, тако да ће галерија и током зиме радити у свом пуном капацитету. Оно што је идеја и општине Чајетина и Туристичке организације Златибор која управља Културним центром јесте да се, поред тих дешавања на главној позорници и у галерији, у две постојеће сале у овом објекту одржавају школе страних језика, часови музичке школе и плеса, школе глуме, како би Културни центар заживео у свом пуном капацитету. То ће сигурно бити значајно, како за госте који бораве на Златибору тако и за људе који овде живе – напомиње Арсен Ђурић.

З. В.

С Мирославом Илићем у Нову годину на Краљевом тргу

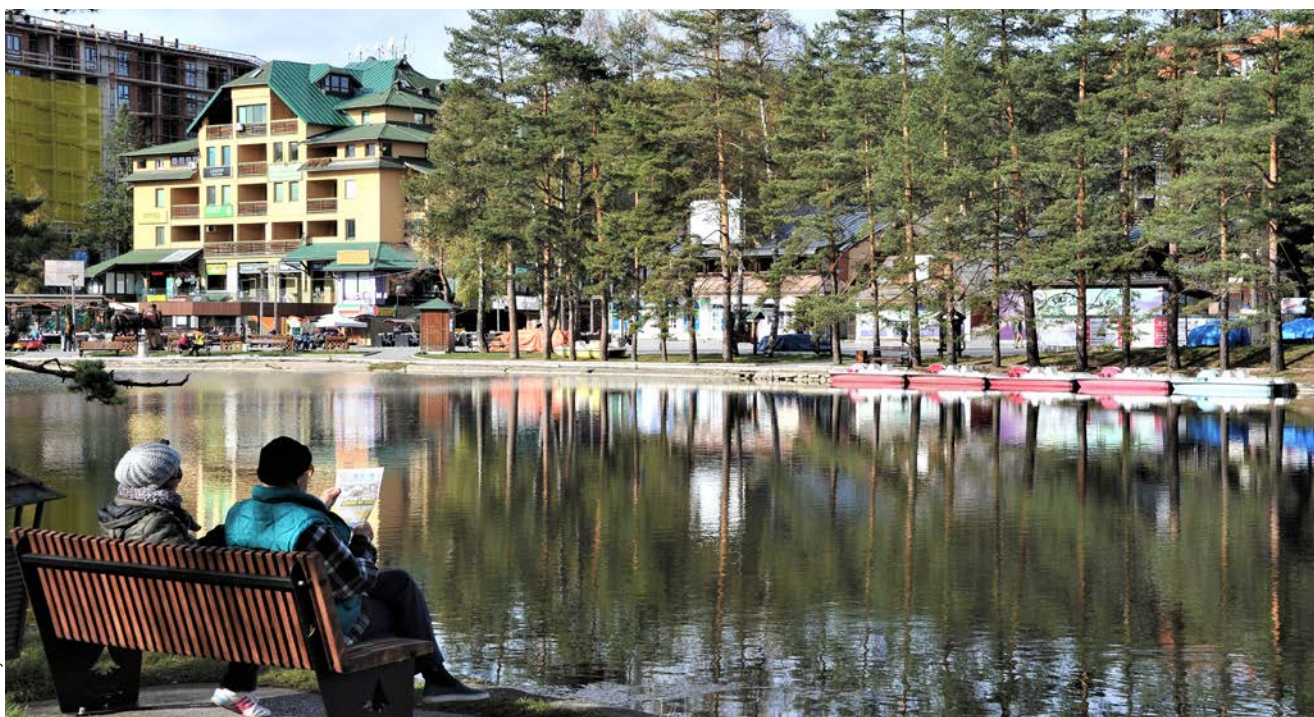
Општина Чајетина, по дугогодишњој традицији, с посебном пажњом припрема обележавање новогодишњих празника на Златибору. Уз атрактивне забавно-музичке садржаје с познатим извођачима на Краљевом тргу, где се на имаку старе и уласку у Нову годину увек окупља хиљаде посетилаца. Тако је за дочек 2020. године већ установљен програм, рекао нам је Арсен Ђурић и за „Златиборске вести“ најавио четири новогодишња концерта на позорници Краљевог трга у дане празника, с разноликим програмом за све укусе.

Ту четвородневну серију врхунских концерата

на отвореном започиње трубач Дејан Петровић са својим Биг бендом 29. децембра увече. Следи наредне вечери (30.12.) популарна певачица Маја Беровић. А на преласку из старе у Нову годину на Краљевом тргу свој концерт одржаће Мирослав Илић, легенда наше народне музике. Традиционално ће у ноћи дочека тачно у поноћ бити приређен ватромет уз свирку трубача, кувано вино и ракију, тако да је добар провод загарантован. А прве вечери Нове 2020. године Краљев трг биће у знаку добре рок музике, јер овде тада наступа познати састав Ван Гог.

З. В.

Фото С. Јовичић

Промотивне активности чувају Златибору лидерску позицију

Туристичка организација Златибор понуду планине ове јесени представљала у Бечу, Београду, Новом Саду, Брчком, Крагујевцу и свуда наилазила на велико интересовање

Туристичка организација Златибор ове јесени је с великом посвећеношћу радила на промоцијама најпосећеније планине Србије и предстојеће зимске сезоне у овом туристичком центру. Било је мноштво сајмова, презентација и других догађаја где су присутни детаља упознати са понудом Златибора. Свуда је било велико интересовање за боравак на „златној планини“, за смештајне капацитете, садржаје и цене, што, по речима директора ТО Златибор Владимира Живановића, најављује нове успешне периоде нашег туризма.

Хронолошки гледано, још у септембру кренуле су интензивне промоције Златибора, најпре успешним учешћем на првом „Фестивалу добре хране и вина“ у Београду на Сава променади, а затим дочеком групе новинара из Француске који су први пут боравили у студијској посети Златибору.

Затим је током октобра ТО Златибор најпосећенију планину представила на Међународном сајму туризма у Новом Саду,

Представљање на Међународном сајму у Крагујевцу

да би потом добар глас о Златибору прешао државне границе па 17. октобра стигао у Беч, где је у престоници Аустрије одржана презентација златиборских туристичких потенцијала и предстојеће зимске сезоне. У том месецу било је и представљање наших укуса и „Златиборског доручка“ у Брчком, а у оквиру Сајма медија у Београду промовисан је пројекат „Златибор 360 експириенс“.

Промотивно садржајни новембар почео је учешћем на трећем Међународном „Велнес и спа фестивалу“ у Београду, када је Златибору додељено признање Амба-

сатор добре услуге у категорији „Ексклузивна туристичка дестинација“. Настављено је и другим дешавањима, да би од 22. до 24. новембра уследило представљање најпосећеније српске планине на 11. Међународном сајму туризма и сеоског туризма, одржаном у хали „Шумадија сајма“ у Крагујевцу. Та манифестација, најважнији сајам код нас после београдског и новосадског, ове године је окупила више од 100 излагача, а ТО Златибор представила се у оквиру штанда ТО регије Западна Србија. Посебна заинтересованост посетилаца била

је за понуду новогодишњих пакет аранжмана које су припремили златиборски хотелијери.

Тиме се не завршавају овогодишње промотивне активности Златибора, предстоји још активности, најављује за „Златиборске вести“ Владимир Живановић.

– Планирамо организацију конференције за медије у Београду поводом најаве зимске сезоне и новогодишњих празника на Златибору. Упоредо је у току билборд кампања планине, а радимо и промоцију на друштвеним мрежама (фејсбук, инстаграм, твитер, јутјуб). Очекујемо, такође, да до краја године буде организована студијска посета домаћих новинара и туроператора Златибору. Све у циљу што успешније промоције нашег туризма, понуде и садржаја, разноврсних програма, као и активности које предузимамо да планина задржи своју лидерску позицију и рекордну посећеност – истиче директор ТО Златибор, уверен да ће и предстојећа зимска сезона овде бити врло успешна.

Од ове јесени туристички Златибор богатији је за још један изузетан хотел. У боровај шумици надамак језера почео је да ради модеран и комфоран хотел „Букеџ“, категорисан са четири звездице. Мирисни букет у цветном врту Златибора, како симболично кажу за овај заиста леп и садржајан објекат.

Посетили смо тај нови хотел и за „Златиборске вести“ разговарали с људима који га воде. Власници „Букеџа“ су Слободан Терзин из Београда, те Бранко Илић и Марко Словић са Златибора. Током октобра хотел је отворен и за кратко време већ је наишао на интересовање туриста, учесника конгреса и других гостију.

Слободан Терзин каже да је градња овог хотела почела пре две и по године, а на идеју да га праве дошли су

Слободан Терзин

кад су видели ову локацију која је по њиховом схватању идеална за хотел.

– Одлучили смо да кренемо у ту за нас неку врсту пустоловине. „Букеџ“ је направљен у року од две и по године. Приликом градње веома смо, с једне стране, водили рачуна о екологији, а с друге о јефтиној енергији. Грејање имамо путем топлотних пумпи вода-вода, вода-ваздух и соларе. То ће нам правити уштеду за грејање, уштеду у води, аутономно можемо да функционишемо и што се тиче воде и што се тиче струје. Имамо јефтино грејање тако да сматрамо да ћемо уз то моћи да будемо конкурентни – уверен је Терзин.

Добра посећеност на почетку рада

На питање колико је уложено у градњу и опремање овако комфортног и модерног хотела, он одговара да је ово инвестиција од око седам милиона евра: – Овде је укупно 36 ари, тако да смо добили простор за улаз, травњак и зеленило, што нам је био циљ. Што се тиче самог хотела и апартманског дела, имамо у хотелу укупно 30 соба и 25 апартмана,

Пет различитих цветова на спратовима „Букеџа“

Фотодрафт С. Јовичић

Нови хотел „Букеџ“ у срцу Златибора

У хотелу категорисаном са четири звездице, недавно отвореном, има 30 соба и 25 апартмана, уз још 35 апартмана у апартманском делу

плус у апартманском делу 35 апартмана. То нам при максималној попуњености даје капацитет од око 200 гостију. Имамо конференцијску салу у коју може да стане око 100 људи. У „Букеџу“ је и велнес центар са два базена (један полуолимпијски и други са сланом водом који је више за уживање), пет сауна, масаже, тепидаријум и друго што један такав центар треба да садржи. Потрудили смо се да велнес урадимо квалитетно, како би различити гости могли у њему да се рекреирају и да уживају. У саставу хо-

Прошло је око месец и по дана од почетка рада. Власници су за сада задовољни посетом. – Почетак нам говори да смо у сваком случају атрактивни, и по изгледу и по локацији. Већ смо имали доста гостију за први период, иако је ван сезоне, као и семинаре и конгресе. Били смо, рецимо, пуни кад је овде био конгрес кардиолога. Доста је добра посећеност с обзиром да, практично, још нико не зна за нас. Можемо бити задовољни. Али чека нас наредни период где треба да ускладимо и орга-

ти у овом крају ми смо ипак успели да дођемо до тог кадра који ћемо временом још да побољшамо и ускладимо да цео хотел живи као један тим. Мислимо да ће то бити права ствар и за госте.

Веома задовољни сарадњом са локалном самоуправом

По његовим речима, хотел није инвестиција која ће брзо да врати паре, то је дугогодишња инвестиција, с тим што се он нада да ће „Букеџ“ да ради са профитом: – А за које време ће да врати уложени новац, тиме се не оптерећујем, јер знам да није могуће да то буде брзо, али је битно да ради успешно.

Гости „Букеџа“ су за сада углавном из Србије, а било је и Црногораца и Македонаца. У новом хотелу се труде да с ценама буду конкурентни, а с друге стране надају да ће моћи да остваре цену за све оно што пружају. Биће потребно времена да се то усклади. Управо су кренули и са промоцијом преко сајта, преко букинга, овде је одржан састанак са туристичким агенцијама чланицама Јуте. Питамо Слободана Терзина каква искуства као инвеститор има у сарадњи са општином Чајетина на овом подухвату:

– Веома смо задовољни сарадњом са локалном самоуправом. Имали смо пуно разумевања у сваком смислу. Ми смо и процедурално урадили

тела су и две подземне гараже, велики паркинг са 100 места, тако да паркинг место има за сваку јединицу.

Слободан Терзин додаје да је хотел „Букеџ“ име које означава цвеће, а ознака овог хотела управо су пет цветова: – То су бела рада, маслчак, булка, различак и лаванда. Тако иде по спратовима хотела, сваки спрат има ту боју. У значајној мери смо искористили идеју око цвећа, цветних аранжмана и самог назива.

низујемо тај наш тим који ради, да све ставимо у функцију како ваља. Сваки почетак носи са собом изазове, надам се да ћемо успешно да их савладамо – истиче Терзин и додаје да „Букеџ“ у овом тренутку има 35 запослених, све потребне позиције попуњене: – Видећемо да се то све уигра. Свуда је проблем кадрова, тако и овде, али захваљујући с једне стране атрактивности, а с друге стране мојим партнерима који су позна-

Велнес у хотелу „Букет” један од најлепших на Златибору

У хотелу „Букет” срели смо и Александра Сеничића, директора Јуте, Националне асоцијације туристичких агенција Србије која је овде одржала скуп туроператора. Овај утицајан и искусан познавалац туризма дао нам је изјаву о новоотвореном хотелу „Букет” и туристичком Златибору.

– Златибор је дестинација коју добро познајемо годинама и где имамо заиста фантастичне односе са комплетном локалном самоуправом, од општине Чајетина до Туристичке организације Златибор. Прилика је и жеља да Златибор наставимо да промовишемо на начин какав смо успешно радили протеклих година, што се показало кроз повећани број долазака и домаћих и страних гостију. Пре свега доводе их туристичке агенције које су и чланице Јуте, а ми као асоцијација имамо преко 300 агенција, од чега је све већи број оних који се баве рецептивом, што нам представља посебно задовољство. Овде на нашем скупу у хотелу „Букет” је десетак већих туроператора који су заинтересовани да Златибор опет уврсте у своје каталоге. Један од главних разлога зашто смо Златибор изабрали у овом тренутку је што се отворио нови хотел „Букет” који заслужује посебну пажњу – каже Сеничић и наставља:

– Овај хотел по свему ономе што нуди заслужује пет звездица, али је паметно категорисан са четири звездице што ће му дати многе предности у продаји капацитета. Љубазни до-

Фотографије С. Јовичић

мањини су нам хотел представили на једној малој презентацији и упознали нас са свим смештајним капацитетима. Велнес центар је врло специфичан и један од најлепших на Златибору. Видим да су туроператори врло задовољни оним што су видели, а то нам даје за право да верујемо да ће и продаја ићи добро. Ово је почетак, сигурно је да оваквих објеката треба што више да се појављује.

По речима директора Јуте, модеран гост је све захтевнији, жели неке услуге које овај хотел „Букет” апсолутно испуњава, као и све стандарде које су наши гости научили да имају у неким развијенијим земљама: – Дакле, мало новије варијанте дизајна. Затим овде су углавном природни материјали што је јако добро, јер када боравимо на планини волимо да се осећамо као у природном окружењу. А што се тиче велнес центра, за разлику од других

којих сада има на овој планини, овде је пливачки базен за који мислим да је у овом тренутку најдужи на Златибору. За оне који воле да проводе време у топлој амбијенту велнеса ето и могућности да се добро рекреирају.

Сеничић је сигуран да ће менаџмент „Букета” изаћи са врло примамљивим ценама за тржиште, у складу са квалитетом који имају: – Ово није последњи пут да ћемо ми доћи да промовишемо овај и друге нове објекте на Златибору. У априлу следеће године имамо велику манифестацију на којој обележавамо 70 година Јуте и то ћемо искористити да на овој лепој планини одржимо нашу скупштину. Преко 100 домаћих туристичких агенција биће на једном месту три дана, приказаћемо им наравно и хотел „Букет”, као и остале капацитете. Да на тај начин помогнемо да се Златибор још боље продаје.

Александар Сеничић

Директор Јуте се у изјави за „Златиборске вести” дотакао и завршетка златиборске гондоле, водеће туристичког подухвата овог краја: – Гондола је нешто о чему се прича. Мене радује као туристичког радника што она долази до свог позитивног краја и сигуран сам да ће гондола донети један нови квалитет Златибору. По неким статистикама, Златибор има око 60 одсто гостију који му се константно враћају. Верујем да ће та статистика бити и позитивнија с гондолом, која нас приближава садржајима који су нам свима занимљиви: не само Торник и зимски туризам, већ ће она бити атракција и у летњем периоду кад Златибор такође има велики број гостију. Ми смо јако задовољни, подржавамо све оно што може да допринесе једној бољој и садржајнијој понуди било које дестинације – рекао је у новом златиборском хотелу „Букет” Александар Сеничић.

З. В.

све што је неопходно да би хотел добио све потребне дозволе и остало, а мислим да смо све то обавили у једном примерном року. Можемо да будемо екстра задовољни што се тиче целокупне сарадње са локалном самоуправом – одговара он.

Новогодишњи дочек и у „Букету”

Један од власника „Букета” је Бранко Илић, уједно и директор хотела. Он нам је као посебности „Букета” издвојио тим који води овај хотел, као и квалитет запослених. – Од посебног значаја је и локација: близу смо центру, а нисмо у центру. Баш смо онај део правог Златибора. Ако гост жели да иде у центар близу му је, ако жели природу има је овде. И прилаз хотелу је најбољи могући. Што се тиче понуде она је садржај-

на и разноврсна. Рецимо, у припреми јела највише ћемо се држати наше националне кухиње – истиче Илић који очекује да ће хотел бити добро попуњен за новогодишње празнике као и током зиме, што је уједно погодна прилика за све њих у „Букету” да се у послу добро уходају.

– Најважнија организација чека нас око Нове године и предстојеће

Фотографије С. Јовичић

зимске сезоне. У хотелу ће бити организованогодишњи дочек, имаћемо свечане вечере 31. децембра и 1. јануара са музичким програмом. Што се тиче зимских распуста, прво почиње Војводина седам дана пре Нове године, па се после надовезују Црна Гора и БиХ, затим је после 20. јануара један период конгресног туризма, да би од фебруара почео распуст

и у Србији – каже нам директор Бранко и оцењује почетак рада хотела:

– Лепо је кренуло, већ смо имали пар скупова са конгресним туризмом, а мини празнични распуст донео нам је попуњеност око 80 одсто. Циљ нам је да се уиграмо до Нове године и стартујемо на прави начин кад крене зимска сезона. А затим између две сезоне доминантни су семинари. З. В.

У гондоли први путници почетком наредне године

Сви грађевински и машински радови биће завршени до краја ове године

Радови на најзначајнијој инвестицији у туризму Србије у овој деценији приводе се крају. У ЈП „Голд гондола Златибор“ очекују да златиборска гондола прве путнике превезе почетком наредне године.

– Тренутно се изводе радови на међустанци, а ради се о најобимнијим радовима обзиром да су нам на тој локацији и гараже, техничке просторије и трафостаница. Неколико екипа радника, уз присуство француских експерата из „Поме“, ради на монтажи међустанци, подизању ужетаче, на бетонирању техничких просторија за смештај електро-о-

мара и трафостанице, као и мотора – кажу у овом предузећу.

Истовремено се одвијају радови на развлачењу сајли, прво помоћних, а затим и главне носеће сајле. Они ће бити завршени у наредних десет дана, трасом преко Рибничког језера до врха Торника. Након тога прелази се на подизање сајле на другом делу, трасом од међустанци до почет-

не станице у центру. Активности се убрзано одвијају, а време иде на руку. Сви грађевински и машински радови ће бити завршени до краја године.

Завршена је и студија „Анализа могућности коришћења обновљивих извора енергије за напајање система Голд гондоле“, којом је на основу вишемесечних проучавања закључено да је сунчева енергија

најбоље решење. План је да Голд гондола у потпуности буде еколошки пројекат и да ни на који начин не угрожава животну средину него позитивно утиче на њу. Настојаће се да у наредних годину дана буде припремљено све како би уштеда енергије била већа. Управна зграда, чија је изградња у плану у наредном периоду, а која ће се налазити у склопу почетне станице, такође ће користити соларну енергију за функционисање.

Упоредо са свим радовима који се тренутно изводе припрема се документација за технички преглед и технички пријем. Прикупља се све што је неопходно за употребну дозволу, да би и тај део био спреман до краја ове године. Циљ је да све буде припремљено и приведено крају на време, да би почетком године уживали прво у отварању, а потом и вожњи најдужом панорамском жичаром на свету.

З. В.

ОПШТИНА
ЧАЈЕТИНАПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗА РАЗВОЈ
ПОЉОПРИВРЕДЕ „ЗЛАТИБОРСКИ ЕКО АГРАР“ ДОО

Подршка младима у бављењу овчарством

Иван Гујанић

Златиборски еко аграр“ и општина Чајетина у оквиру мере „Подршка младима у руралном подручју“ доделили су младим пољопривредницима прикладне женске двиске са циљем увећања стада квалитетним припадним грлима. Ове го-

приликом бих нагласио да је за ову меру било предвиђено два милиона динара од чега је утрошено 1.825.000, а пољопривредници су према својим жељама и добили грла. Од тога шест пољопривредника је добило сјеничку расу по 10 грла, а пољопривредници који

највише поена на овом конкурс добили су и вредносно најбоље женске двиске.

„Конкурсала сам на јавном позиву за младе пољопривреднике до 40 година који је расписан од стране „Еко аграра“, испунила сам све услове и добила 10 одлич-

грла која смо добили изузетног квалитета. Карактеристике сјеничке расе су отпорност и тежимо ка очувању аутономних раса. Оне су иначе предвиђене за узгајање на нашим брдско-планинским теренима“, рекла је Наташа Ристовић из Рожанства.

„Одлучио сам се јер је најотпорнија за наше услове и због тога што већ имамо искуство са сјеничком расом. Ова субвенција нам значи доста, јер 10 добијених грла је значајан број нама малим пољопривредницима због даљег проширења стада“, додаје Љубомир Кутлешић из Мачката.

Сврха ове мере, односно концепта „Еко аграра“ и општине Чајетина, јесте да млади пољопривредници увећају стадо квалитетним припадним грлима. Обавеза садашњих корисника је да у другој години од дана потписивања уговора врате половину добијених грла, а у трећој другу половину. На тај начин оформиће се база за прикладна грла која ће служити за нови круг и подршку потенцијалним младим одгајивачима оваца.

Данка Миловановић

Ана Поњавић из Криве Реке

дине мера је конципирана у циљу подршке младих пољопривредника који желе да се озбиљно баве сточарством.

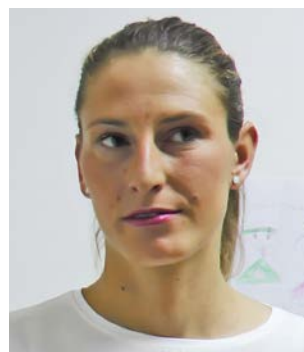
„Млади пољопривредници који су се пријавили у јуну ове године и остварили право добили су грла према жељи коју су изразили при самој пријави на конкурс. Овом

Љубомир Кутлешић из Мачката

су се определили за „ил де франс“ добили су по седам грла“, рекао је Иван Гујанић из „Еко аграра“.

Укупно је набављено 81 грло расних оваца. Од тога 60 грла сјеничке и 21 грло расе „ил де франс“. На основу задатих критеријума пољопривредници су бодовани, а они који су имали

Наташа Ристовић из Рожанства

них матичних грла сјеничке расе. Значи ми доста, јер смо се супруг и ја определили за живот на селу, остаћемо да живимо ту и увећати постојеће стадо“, каже Ана Поњавић из Криве Реке.

„Ово значи јако пуно због увећања стада које се већ налази на газдинству, због тога што су

Механизација спремна за зимско одржавање путева и улица

КЈП „Златибор“ Чајетина, коме је поверено чишћење путева и улица на подручју општине Чајетина, спремно дочекује предстојећу зимску сезону. Мада је механизација којом ово предузеће располаже углавном нова, извршен је комплетан технички преглед који је потврдио њену исправност. Комунално ову зиму дочекује са 17 возила са неопходном опремом. Међу њима су и два нова трактора са прикључним уређајима, за чију набавку је фирма издвојила око осам милиона динара.

На залихама има 240 тона соли и око 5.000 тона ризле, што је пратећи потрошњу из претходних година довољно за ову зиму. У Зимској служби, која траје од 15. новембра до 15. априла, биће ангажована 33 радника.

Одржавање путева врши се у складу са планом кога су усвојили надлежни општински органи. Путна мрежа, којој је ове године придодато пуно новоизграђених асфалтних путева на територији Златибора и околних села, подељена је у путеве првог и другог приоритета. Први приоритет су путеви и улице на којима је обезбеђена стална проходност, а у другом приоритету путеви и улице на којима је обезбеђена повремена проходност.

Поред тога, у надлежности овог предузећа је и одржавање тргова, платоа, прилаза тржним центрима, тротоара. Обавеза грађана и правних лица је уклањање снега и леда испред објеката који су у њиховом власништву, јер ти послови нису обухваћени Програмом рада Зимске службе.

КЈП „Златибор“ има вишегодишње искуство у одржавању саобраћајница у зимском периоду. Примењује изузетно висок ниво обраде улица и путева како би се обезбедило несметано и безбедно одвијање саобраћаја у зимским условима, функционисање јавног превоза, институција и комуналних система. Овај нимало лак задатак до сада је обављан веома успешно, а циљ је да се тај ниво рада задржи и у предстојећој зимској сезони. **Д. Росић**

**КЈП
„Златибор“ зиму
дочекује са 17 возила, а њиховој
мрежи коју одржава придодао
је ове године пуно новоизграђених
асфалтних путева на Златибору
и у околним селима**

Радови на пословном објекту КЈП „Златибор,, у пуном јеку

Иако се грађевинска сезона полако приводи крају, радови на првој фази изградње пословног објекта КЈП „Златибор“ су у пуном јеку. Крајем новембра завршено је асфалтирање рампе за претовар комуналног отпада. Двослојним асфалтом (8цм+4цм) покривена је површина од 1.370 метара квадратних. Упоредо се раде потпорни зидови и припрема подлога за бетонирање простора за контејнере од 32 кубика. У плану је да се до краја

Догодине се завршава градња објекта, а целокупан подухват вредан 150 милиона динара финансира општина Чајетина

године постави кров на просторијама за складиштење соли и ризле.

Овај пословни објекат се гради на путу ка Семегњевоу, на простору који је Планом генералне регулације управо предвиђен за комуналне делатности. Поред дела предвиђеног за трансфер

станицу, на овој локацији налазиће се управна зграда, радионице, магацини, гараже и перионица за возила, тако да ће све службе овог предузећа бити обједињене на једном месту. То ће омогућити боље функционисање предузећа и лакшу организацију посла.

Привремено ће се на овој локацији вршити претовар комуналног отпада. У наредне две године тај део биће измештен на нову локацију, а постојећи објекат искоришћен за гараже и магацински простор.

Радови на овом пословном објекту биће завршени до краја 2020. године, а целокупан подухват вредан 150 милиона динара финансира општина Чајетина.

Д. Р.

У Нишу су 19. новембра уручени сертификати о спровођењу ГИС пројекта представницима 34 локалне самоуправе међу којима се налази и општина Чајетина. Представник наше општине Мирко Благојевић, координатор ГИС пројекта, за „Златиборске вести“ је изнео своје утиске са овог догађаја и планове који се тичу даљег рада на пројекту Географског информационог система.

„ГИС у општини Чајетина постоји од 2012. године и прва средства за реализацију су добијена кроз Програм ЕУ „Екскеленс 3“. Од тада до данас овај програм је унапређиван, а 2018. године средства за пројекат су добијена кроз ЕУ Про у износу од 53.000 евра. Она су намењена за унапређење постојеће ГИС платформе и обједињавање свих ГИС пројеката општинских јавних предузећа у један, који ће као општински „алат“ бити немерљиво помагало за ефикасније функционисање општинских служби и предузећа, као и за квалитетније решавање проблема грађана општине Чајетина. На јасан начин надлежне службе ће преко ГИС-а имати бољи увид и лакше ће моћи да реше кључни проблеме, на пример у водоснаб-

Европска средства за вишеструко користан ГИС пројекат

девању, електромрежи, телекому и слично. У плану је израда нове апликације која ће бити на располагању јавном сектору и грађанима, а крајњи циљ пројекта је да кроз ту апликацију лакше дођу до одређених информација, као и да у двосмерној комуникацији укажу на проблеме са којима се сусрећу у било којој области“.

Свечаност која је уприличена у Нишу била је прилика да се уруче сертификати одабраним општинама и градовима. Њих 34 ће кроз 19 пројеката подржаних средствима

Европске уније у вредности од више од два милиона евра увести и напредити географске информационе системе. Преко развојног програма ЕУ ПРО, Европска унија ће подржати набавку софтвера и хардвера и друге савремене рачунарске опреме која ће омогућити локалним самоуправама да на једном месту прикупљају, обрађују и управљају просторним подацима. Уручујући сертификате, шеф Делегације Европске уније у Србији амбасадор Сем Фабрици је рекао: „Данас говоримо о будућности кроз дигитали-

зацију која је један од највећих изазова у смислу научних достигнућа, транспарентности, иновација, вештачке интелигенције, отворених података“.

Микела Телатин, шефица Канцеларије Уједињених нација за пројектне услуге у Србији која спроводи програм ЕУ ПРО, истакла је значај партнерства са локалним самоуправама и честитала корисницима на иновативним предлозима пројеката увођења ГИС-а који има за циљ да допринесе друштвеном и економском развоју земље.

Што се тиче општине Чајетина, Мирко Благојевић је објаснио колико се увођењем ГИС-а и навикавањем на његово коришћење олакшава функционисање једног места. Овај систем је толико разноврстан јер омогућава не само унапређење јавне инфраструктуре, боље просторно и урбанистичко планирање, већ и промовисање туристичких потенцијала, као и очување природног, културног и урбаног наслеђа.

Мирјана Ранковић Луковић

Фестивал фолклора ветерана 7. децембра у Културном центру

Удружење за неговање традиције „Ветерани Златибора“ ће почетком децембра дочекати преко хиљаду гостију из Србије, Словеније, Црне Горе, Хрватске, БиХ, Аустрије... Реч је о деветом Фестивалу фолклора ветерана који ће се 7. децембра одржати у Културном центру на Златибору. Из године у годину фестивал културно-уметничких друштава ветерана окупља у Чајетини све већи број учесника. Ове године ће их, не рачунајући чланове домаћинског КУД-а, бити око 1260.

„Ми смо објавили ове године позив за наш

фестивал у септембру. За двадесет дана попуњена су сва места! Имамо проблем што нас свакодневно затрпавају питањима да ли је могуће да примимо још макар неки ансамбл. Тешко је људима да се организују, ми то разумемо. Не могу да планирају унапред три месеца, јер не знају да ли ће успети да добију слободан дан. Хвала Богу, некако се боримо и трајемо и даље. Вероватно људи препознају квалитет“, каже Лука Весовић из Удружења за неговање традиције „Ветерани Златибора“.

Организовати овако велики догађај није ни-

мало лако, али су се чајетински ветерани показали као добри домаћини.

„Стварно је потребан велики труд да се све то организује. Напоменуто бих да нам туристичка привреда Златибора излази у сусрет и даје нам повлашћене цене, тако да ове године у нашој организацији можемо да сместимо око 700 људи. Плус, ту су и људи који се сналазе преко својих пријатеља, имају апартмане итд. Имамо око 1200 учесника, а по мојој процени макар 1.100 ће да ноћи бар једну ноћ“, истиче Весовић.

Ветерани Златибора ће ове године наступити са новом кореографијом коју је осмислила уметнички руководилац Мира Милинковић.

„Ове године ћемо представити кореографију „Игре из Кобишнице“. То је готово премијерно извођење ове кореографије, јер смо је једном извели пре овога, а поставили смо је прошле године. То је моја прва кореографија. Иначе, у питању су веселе влашке игре“.

За увежбавање нове кореографије потребно је око годину дана. Судећи по пробама, Удружење за неговање традиције са Златибора имаће успешан наступ на фестивалу којим ће у новом Културном центру 7. децембра од 13 часова, фестивал и отворити. Оно по чему су домаћини још чувени јесу забаве које се приређују већ традиционално учесницима фестивала, што је још један празник за очи. Јер на месту где се састану сви играју, певају, друже се и преносе добре вибрације, па није ни чудо што пожеље да се поново врате.

Мирјана Ранковић Луковић

Црква брвнара у Семегњеву догодине у новом сјају

Храм подигнут ктиторством управо доживљава још једну велику обнову, уз помоћ локалне самоуправе врши се препокривање

Црква у Семегњеву једна је од четири цркве брвнаре у нашој општини. Посвећена је Рођењу Св. Јована Крститеља и празнује се 7. јула као Ивањдан. Налази се у центру села. Подигнута је 1927. године. Подигла ју је Савка Ђурић уз мању помоћ мештана овога села. Она је купила овај плац и направила цркву.

Семегњевска црква била је ограђена дрвеном оградом која је временом иструлила. Такође и црква је била у доста лошем стању, пропао је кров, патос, који су временом обновљени. Црквењак Драган Благојевић редовно обилази овај храм и води рачуна о њему, труди се да све буде у најбољем реду.

У живописном златиборском сеоцу, на 1.200 метара надморске висине, уздиже се архитектонски и духовни бисер овог места, црква Рођења Светог Јована Крститеља. Изграђена давне 1927. године сведочи о постојању животне борби и љубави људи са ових простора. Те 1927. године честита, побожна и надвременска хришћанска душа Савка Ђурић одлучила је да свом роду посведочи о љубави према Богу изградњом храма. На тај начин наставило се у нашем народу вишевековно ктиторство, по чему смо били и остали препознатљиви.

Оно (ктиторство) сведочи да је наш народ у свакој генерацији изникло неког ко је собом сведочио да је човек биће заједнице, које није самодовољно, већ тежи да живи са другим и за другог. Наша

Црква Рођења Светог Јована Крститеља изграђена је 1927. године

У потпуности је украшена иконама, које су за спасење цркви својој прилагали мештани Семегњева

бака Савка је то живела и нама у аманет оставила завештање да кад год се сабирамо у цркви Светог Јована, највећег рођеног од жене, тога сећамо и томе тежимо. То је смисао и разлог постојања цркве, коју је нас ради и нашег ради спасења основао Онај који је толико заволео другог, тј. нас људе, да је умро за нас, Спаситељ света Исус Христос.

Црква Светог Јована Пророка и Претече је једнобродна црква брвнара, изграђена у духу архитектуре 18. и 19. века. У потпуности је украшена иконама, које су за спасење цркви својој прилагали мештани Семегњева. Данас број изложених икона достиже стотину и педесет. Немамо изворе на основу којих би могли да знамо како је црква првобитно изгледала. Оно што знамо јесте да су о цркви наставили да се брину и додатно је украшавају потомци Савке Ђурић.

Црква је доживела велику обнову 1998. године, када је у порти изграђена сала за народна окупљања. Предвођени унуком баке Савке Десимиром Ђурићем становници Семегњева су још једном пркосили тешком историјском тренутку и изнова показали

да је Црква Божија изнад нас и свих оновременских завојевача. У периоду између 2004. и 2012. године црква је украшена новим иконама на иконостасу, рад нашег локалног иконописца госпође Данице Шишовић.

У тренутку писања ових редака црква у Семегњеву доживљава још једну велику обнову. Уз помоћ локалне самоуправе врши се препокривање, тако да верујемо да ћемо црквену славу 2020. године дочекати у потпуно обновљеном храму.

Кроз време које је иза нас црква у Семегњеву може да се похвали да су у њој служили изузетни духовници свог времена. Овом приликом истичемо професора Богословског и Правног факултета Универзитета у Београду проту Димша Перића, цењеног црквеног правника који је један део своје свештеничке службе провео у Шљивовици и Семегњеву. О томе имамо потврду у виду богослужбених књига, које је отац Димши приложио цркви у Семегњеву.

На крају, живимо у хришћанској нади да ће у времену које је пред нама црква у Семегњеву бити испуњена верним народом Божијим, који ће се ту молити за спас целог нашег рода.

**Аутор текста јереј
Ненад Ивановић**

Изграђена је у духу архитектуре 18. и 19. века

Музеј на отвореном „Старо село“, у Сирогојну чува и презентује начин живота српског села златиборског краја у прошлости. У музејској поставци су два сеоска домаћинства где можемо видети објекте народног градитељства из 19. века. Поред музејске поставке у комплексу музеја налази се и крчма у којој посетиоци могу да пробају традиционална јела и пића овога краја.

Пренос објеката у Музеј „Старо село“ започет је 1979. године када је пренета и крчма из златиборског села Доња Јабланица. Она је

Водњика и јуфка у крчми „Старог села“

Овде нећете наћи јела са роштиља, као ни друга јела и пића данашњег времена. Али зато ћете увек добити водњику, домаће сокове, као и разне домаће чајеве од трава са ових ливада

Ружа Зимонић Кљајић

некада била кућа брвнара покривена шиндром. Спољни изглед је остао исти, али је унутрашњи ентеријер прилагођен намени. Оснивањем установе музеја 1992. године и крчма почиње са радом.

„У почетку смо крчму користили само за програме, обележавања празника, када смо показивали гостима припремање хране на традиционалан начин,“ прича нам Ружа Зимонић Кљајић, организатор туристичке делатности у Музеју „Старо село“.

Касније крчма почиње да ради тржишно, остварујући сопствене приходе који се даље користе за одржавање комплекса музеја. Део културног наслеђа сваког народа

је и исхрана. У том смислу крчма нуди: пите савијаче, питу од хељде, погачице од црног пшеничног брашна са кајмаком и пршутом, проје, комплет лепиње, јуфку на млеку, качамак, свадбарски купус, јагњетину под црепуљом и још много тога.

Овде нећете наћи јела са роштиља, као ни друга јела и пића данашњег времена. Али зато ћете увек добити водњику, домаће сокове, као и разне домаће чајеве од трава са ових ливада. Током зиме посетиоци Музеја „Старо село“ могу седети у крчми поред камина или на отвореној галерији, а за летњи период користи се трем крчме и тераса

Специјалитети крчме

са дрвеним клупама и столовима. Крчму годишње посети око 40.000 гостију из земље и иностранства, колико их борави у овом музеју. Запослени у крчми не крију задовољство великом посетом и интересовањем гостију. У њој ради шест радника, а у сезони тај број

се повећава за још троје. Један од запослених је и конобар Драган Стаматовић који овде ради од 2002. године.

„Већ је осамнаеста година како радим у крчми. Посао ми није тежак, првенствено због љубазних гостију који овде долазе. Кад су они задовољни и ја сам задовољан. До сада се нико није жалио и баш знају да уживају у овом амбијенту. Њихови коментари су позитивни, а ми се трудимо да их што квалитетније услужимо. Волим свој посао у овој крчми,“ каже Драган.

Свако ко посети Музеј на отвореном „Старо село“ увек ће бити дочекан и услужен уз велику љубазност особља крчме.

Мирослав Весовић

Кад су гости задовољни и ја сам: конобар Драган Стаматовић овде ради 18 година

Процес прављења ове посластице је дуг

Колач од шљиве маџарке мами и странце

Ана Дабовић из Сирогојна овом посластицом, која се добро продаје у Музеју „Старо село”, негује укусе нашег краја проткане сећањима на старинске обичаје и празнична расположења

Савез сеоских жена општине Чајетина је од свог оснивања био веома активан. Уз подршку локалне самоуправе, ТО Златибор као и Женског центра Ужице, ово удружење постаје све запаженије. Једна од чланица Савеза сеоских жена јесте и Ана Дабовић из Сирогојна која прави скоро заборављене колаче од шљива, који су били незаобилазни део лепшег одрастања некадашњих генерација, слаткиш који је служен само у посебним приликама.

„Ја сам од деведесетих радила за Музеј „Старо село”, правила слатка, џемове, сокове, све од шумског и домаћег воћа. Онда смо дошли на идеју да бисмо могли да пробамо да правимо колач од шљива и видимо да ли ће то да се продаје. Питала сам маму и бабу, која је тада била жива, како су то оне правиле јер се одлично сећам како је све изгледало кад су ређале и сушиле колаче. То се за посебне дане спремало, за Бадње вече, за Божић, када се деци давало па смо једва чекали празнике”, прича Ана Дабовић из Сирогојна.

Процес прављења колача од шљива је дуг. Искључиво се праве од шљиве маџарке које, на жалост, има све мање у нашим крајевима. Наши стари су заклjučили да

ни од једне друге сорте колач није тако добар.

„Скува се обичан пекмез, како су то наше баке радиле, само се извади кошпа и густо се скува. Потом се дода пројино брашно и врло мало шећера, све зависи од шљиве, јер ако је шљива слатка онда шећер није ни потребан. После тога се стављају на купусну лиску, суше се на сунцу и уз струјање ваздуха”, каже Ана.

Колач се, уз стално превртање, суши најмање месец дана. Након тога се по правилу увија у листове лозе, али је госпођа Дабовић поступак мало модернизовала

па колаче прво увија у целофан, јер се тако лакше одваја од подлоге. У послу јој, највише приликом паковања, помажу кћи, снаха и муж. У току године упакују и до две-три хиљаде колача, а продају се највише у „Старом селу”.

„Овај колач се продаје овде код нас у Музеју „Старо село” од самог почетка рада продавнице. Многи гости кад долазе увек траже тај колач од шљива, јер на другом месту га не налазе”, каже Вида Павловић из Музеја „Старо село” Сирогојно.

Презентовање и продаја колача, као и мноштва других произ-

Колач се продаје код нас у Музеју „Старо село”

Ана Дабовић

вода које прави Ана са својом породицом, постало је лакше откако је основан Савез сеоских жена које ће ускоро добити и свој продајни простор на Златибору.

„Много значе удружења, поготово за ове младе, и јако ми је драго да млади остају на селу”, истиче госпођа Дабовић.

Колач од шљива изазива посебно велико интересовање код страних туриста, просто маме необичношћу паковања, а потом и причом о њему. Запазили су га недавно гости из Шведске који су били у званичној посети општини Чајетина, али и Словенци код којих су гостовале представнице удружења жена из југозападне Србије, међу којима и четири чланице Савеза сеоских жена из Чајетине. Ана Дабовић овом посластицом негује укусе нашег краја проткане сећањима на старинске обичаје и празнична расположења.

Мирјана Ранковић
Луковић

Златибор је одличан избор за припреме спортских екипа

„У неколико наврата радио сам на Златибору емисије „Шареница” РТС-а, где сам упознао одличне људе који могу служити на понос Златибору и општини Чајетина”, истиче Шаренац

Познато телевизијско лице Слободан Шаренац један је од најпопуларнијих спортских новинара код нас, харизматични коментатор утакмица, водитељ „Шаренице” на РТС-у. Његов препознатљив глас редовно коментарише важне мечеве српске кошаркашке репрезентације, чије су нам победе у прошлости донеле много радости.

Својим новинарским послом Шаренац путује свуда, и по далеким земљама, али кад нађе времена радо долази на Златибор. Недавно је у Чајетини водио свечани програм на отварању реновиране спортске дворане.

У изјави за „Златиборске вести” он се најпре присетио својих првих сусрета са најпосећенијом планином Србије.

– Први моји сусрети са Златибором били су у раној младости, јер сам на овој планини обављао базичне припреме са кошаркашким клубом у коме сам играо. Тренинзи су изискивали трчање по већем делу Златибора, тако да сам добро упознао ову тада дивну планину – сећа се Шаренац и наставља:

– РТС такође има овде своје одмаралиште у којем сам породично боравио и уживао у одмору, шетњама и осталим стварима које нуди Златибор, као што је, на пример, одлична храна аутентична за овај крај. У неколико наврата радио сам на Златибору емисије „Шареница” РТС-а, где сам упознао одли-

Фото: Никит

чне људе који могу служити на понос Златибору и општини Чајетина. Потрудили смо се да на тај начин пошаљемо најлепшу разгледницу како би гледаоци схватили шта све Златибор нуди.

По његовој оцени, ова планина одличан је избор за спортске екипе које би ту да спроведу своје припреме, јер је надморска висина од око 1.200 метара готово идеална за ту потребу. – А лоша страна „модернизације” Златибора је, рекао бих, претерана градња разних објеката, која ће на овој планини направити још већу гужву. Међутим, то је очигледно неминовност развијања појединих крајева – закључује Слободан Шаренац.

Овај телевизијски новинар родио се у Београду 1968. године, а од 1990. запослен је на Радио телевизији Србије (почео на тадашњем Трећем каналу). До сада је извештавао са 10 европских и пет светских кошаркашких првенстава, као и са три Олимпијаде. У дугом и срећном браку је са некадашњом кошаркашким репрезентативком Анђелијом Арбутином (81 пут играла за репрезентацију и освојила четири сребрне медаље на великим такмичењима), с којом има ћерке Нину и Лану. Једном приликом Слободан је поделио симпатичну причу из њиховог породичног дома, када је старија ћерка Нина храбро рекла оцу: „Тата, ја ћу да будем кошаркашица као мама и играћу боље од ње”. **З. В.**

„ Својим новинарским послом Шаренац љућује свуда, и по далеким земљама, али кад нађе времена радо долази на Златибор ”

Обележено 30 година „Чигота програма”

телесну масу и уједно постао рекордер „Чигота програма” јесте Иван Богавац из Данске који је у периоду од 1. маја до 5. октобра 2015. скинуо 103 килограма.

Поводом обележавања 30 година постојања и рада програма „Чигота” основаног 19. новембра 1989. године, у овој установи је 15. новембра одржана рођенданска журка уз вечеру и музички програм. Јубилеј је употпуњен и присуством медија који су учествовали у активностима самог програма.

Оно по чему је „Чигота” позната и ван граница наше земље је свакако чувени „Чигота програм” који постоји већ три деценије. Први корисник овог програма те 1989. године била је Радмила Петрић из Београда. Од тада до данас кроз овај програм прошло је преко 50.000 корисника.

„Током новембра обележили смо јубилеј, 30 година постојања и рада „Чигота програма” и тим поводом одржали рођенданску журку уз пригодну вечеру и музички програм. Била је и заједничка шетња свих корисника који су тренутно на програму. Овај јуби-

леј употпуњен је и присуством медија који су и сами учествовали у овим наведеним активностима”, каже Јована Марјановић, службеник за односе са јавношћу и маркетинг „Чиготе”.

Концепција „Чигота програма” заснована је на изbalансираној дијети;

Јована Марјановић

строга одређеној и дозираној физичкој активности која подразумева шетње, вежбе у базену и вежбе у сали; едукативним предавањима лекара, професора спорта, нутриционисте и психолога, као и стварању позитивне атмосфере. Иначе, корисник који је највише смањено

„Чигота је 2017. године покренула акцију „Чиготина звезда”, а то је корисник програма који је постигао најбољи резултат и успео да скине највише килограма своје телесне масе у једној календарској години. „Чиготина звезда” 2018. године је Џевад Кријешторац из Пријепоља који је скинуо 53 килограма. 2019. године ово признање отишло је у руке Миодрага Марковића из Сомбора који је смањено телесну масу за 47,9 килограма”, додаје Јована Марјановић.

Циљ програма није само смањење телесне масе, већ је то и школа здравог и правилног живота. Задатак запослених јесте да сваког полазника програма науче како да препозна грешке које прави у свакодневном животу, како да их исправи и по повратку кући настави да живи здравијим животом.

Данка Миловановић

Радионица стрипа за основце

У ОШ „Димитрије Туцовић” у Чајетини и издвојеном одељења на Златибору одржана је радионица стрипа. Професорка српског језика и књижевности из Пожеге Бојана Петронијевић, која је овакве радионице држала на фестивалима, у музејима, културним центрима, одазвала се позиву библиотеке „Љубиша Р. Ђенић” која је овај сусрет и уприличила у оквиру сарадње са школом у Чајетини.

Ученици седмог разреда на овом дружењу су сазнали које елементе би требало повезати да би се добио стрип; како се комбинују речи, контекст, цртеж, боја...

„Сва књижевна дела која радимо доживљавамо на специфичан начин, а деца у нижим разредима и илуструју књижевна дела, тако да постоји идеја да се на том пољу истражује, пошто је то већ девета уметност. Међутим, деца повучена савременом технологијом немају на почетку довољно пажње за то, али када им се на адекватан начин

представи уметност стрипа, није проблем да се удубе и истражују”, каже професорка Петронијевић.

Прву радионицу стрипа Бојана Петронијевић је одржала на Међународном фестивалу сликовница у Пожеги, затим у Народном музеју у Зрењанину, на Фестивалу позоришних и омладинских представа у Јагодини, у културним центрима у Богатићу и Пожеги, а овако пута као гост библиотеке у Чајетини.

На тему стрипа деца су одговорила заинтересовано и маштовито, а олакшица им је била унапред дата смерница у виду одређене реченице и фотографије на основу које су креирали причу. За јунаке својих срипова углавном су бирали своје вршњаке или себе саме.

М. Р. А.

Тестовима превентивно против дијабетеса

Поводом обележавања 14. новембра, Светског дана борбе против дијабетеса, здравствени радници Дома здравља у Чајетини су поделили укупно 120 тестова који се користе за откривање оних који имају предиспозиције за оболевање од дијабетеса тип 2. Тестови су подељени запосленима у Предшколској установи „Радост“, Општинској управи, комуналним предузећима „Златибор“ и „Водовод“ као и Полицијској управи.

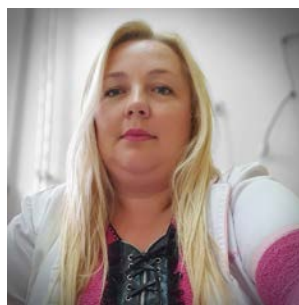
„Ти тестови обухватају основне факторе ризика за настанак дијабетеса, почев од тога колико имате година, телесну тежину, висину, да ли сте физички активни, да ли користите воће и поврће у исхрани, да ли вам је неко у породици или ближој фамилији боловао од дијабетеса, да ли вам је некада измерена повишена вредност шећера (женама у трудноћи)... Ми смо од тих 120 скрининга нашли 11 позитивних, које смо позвали да ураде тест оптерећења шећером. Одазвало нам се 10 људи, а девет је одрадило тест. Од њих девет смо нашли двоје који су преддијабетечари, односно имају велику склоност ка настанку дијабетеса и они су 14. новембра били у саветовалишту“, каже др Гордана Бојовић, на-

Дом здравља у Чајетини

челница Опште медицине Дома здравља у Чајетини.

У наредним данама у саветовалиште је позвано још 45 људи чији су резултати указивали да су у ризику од оболевања. „Сматрам да ћемо анализом утврдити да је од ових 45 људи бар пет одсто њих који су преддијабетечари. Преддијабетес је стање пре настанка шећерне болести и када у том периоду делујемо сматрамо да можемо да утичемо да се тај дијабетес никада не појави. Ми радимо превентивно и циљ нам је циљ да откријемо преддијабетес, а када настане дијабетес онда

Гордана Бојовић

нам је основно да вршимо превенцију компликације болести“, истиче др Бојовић.

Тестирање ће се у наредним месецима наставити и у другим

установама и предузећима, а сви заинтересовани грађани који не буду обухваћени тестом могу код свог изабраног лекара затражити да им се уради овај или неки други скрининг на болести.

Иначе, лекари чајетинског дома здравља су 14. новембра обележили и своју славу Свете Козму и Дамјана. Директорка Дома здравља др Мирјана Ђуровић пожелела је својим суграђанима добро здравље, а колегама да свој посао и даље раде најбоље што могу, чувајући достојанство своје професије.

М. Р. А.

НАЈЧЕШЋИ СИМПТОМИ ДИЈАБЕТЕСА

УЧЕСТАЛО
МОКРЕЊЕ

ПОЈАЧАНА
ЖЕЂ И ГЛАД

НЕОБЈАШЊИВ ГУБИТАК
ТЕЛЕСНЕ ТЕЖИНЕ

КОНСТАНТАН
УМОР

ПРЕКОМЕРЕНА
ТЕЛЕСНА ТЕЖИНА

ЗАМУЂЕН
ВИД

СУВОЋА И СВРАБ
КОЖЕ

ПРОБЛЕМИ ВЕЗАНИ
ЗА ГЕНИТАЛНИ СИСТЕМ

УСПОРЕНО
ЗАРАСТАЊЕ РАНА

УТРНУЛОСТ У РУКАМА
И НОГАМА

ДИЈАБЕТЕС ПРИСУТАН КОД
ДРУГИХ ЧЛНОВА ПОРОДИЦЕ

ШЕЋЕР У КРВИ
ИЗНАД 7,0

„Жива библиотека” у школи у Мачкату

Пројекат је реализован од стране Удружења „Феномена” у виду кампање за смањење штетних родних стереотипа повезаних са дискриминацијом и насиљем над женама и девојчицама

У оквиру пројекта „Моћ промене” у просторијама Основне школе „Миљковић Боровић” одржана је „Жива библиотека”. Пројекат је реализован од стране Удружења „Феномена” у виду кампање за смањење штетних родних стереотипа повезаних са дискриминацијом и насиљем над женама и девојчицама.

Пројекат „Жива библиотека” настао је у Шведској. У Србији, као и у другим државама бивше Југославије постаје значајан од 2013. године када су и први организатори прошли обуку за овај кон-

цепт. „Жива библиотека” представља средство за подстицање равноправности, преиспитивање предрасуда и борбу против дискриминације.

„Жива библиотека је, у кратко речено, разбијање стереотипа и предрасуда које ми најчешће имамо у нашим приликама. То су уствари особе, заправо жене у овом тренутку, које из свог личног искуства говоре на који су начин биле дискриминисане у нашем систему. Међу овим књигама које овде имамо су особе које ће говорити о превенцији рака дојке и

материце, о превенцији вршњачког насиља и о насиљу у породици првенствено као и о активизму који треба да има значаја у нашем систему”, каже Весна Ристовић, волонтерка у Удружењу „Феномена” из Краљева.

„Жива библиотека” функционише на исти начин као и обична библиотека. Битна разлика је у томе што су у овом случају књиге-волонтери. На тај начин, у директној комуникацији, читаоцима преносе своја животна искуства и доприносе борби против стереотипа, предрасуда и дис-

криминације. Истраживања која су до сада спроведена након процене из претходних градова показују да су деца јако заинтересована за овакав вид комуникације.

„С обзиром да се као школа трудимо да нашим ученицима боравак у школи буде што пријатнији, да имају нека нова искуства која ће искористити и што више информација које ће добити овде, дошли смо до закључка да је сасвим оправдано и лепо да организујемо једну овакву активност. Уз мноштво садржаја која се деца нуде у данашње време чини ми се да је књига мало у запећку и „Жива библиотека” је начин да се она и њен садржај деци приближи на што занимљивији начин. Волонтери који су део овог пројекта дају све информације деци и подстичу их да након живе књиге узму праву књигу у руке и да је прочитају”, рекла је Ивана Јовановић, библиотекар ОШ „Миљковић Боровић” Мачкат.

Деца ове школе била су видно заинтересована и активно су учествовала у разговору са волонтерима који су им оставили задатак да у наредном периоду покушају да схвате и пронађу књигу о којој су причали. Овај пројекат је подржан од стране Повереника за заштиту равноправности и невладиног сектора.

Данка Миљковић

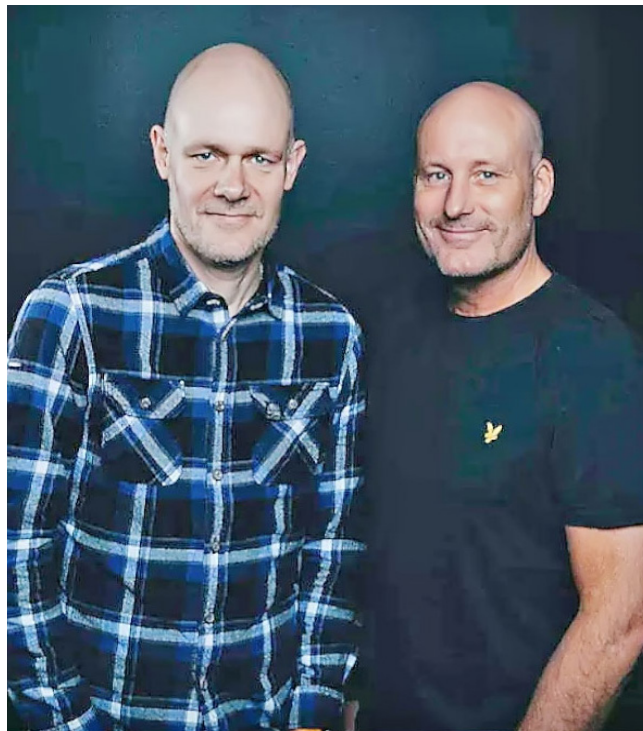
Швеђани купили апартмане на Златибору и доводе туристе

Туристичка понуда Златибора је сваке године све разноврснија и богатија, а поред домаћих инвеститора у ову привредну грану све су чешће и стране инвестиције. Посебно је интересантан пример Швеђанина Петера Јохансона, који је са својим пријатељима у последњих неколико година купио више апартмана.

За Петера Јохансона прича је почела случајно када је посетио Ужице где је преговарао о пословној сарадњи са локалним предузећима. Том приликом је посетио Златибор и непун сат касније донео је одлуку да купи први апартман. Од тада до данас посетио је Златибор више од 40 пута, а с њим су долазили чланови породице и пријатељи. Следеће године је купио још један апартман, затим су се укључили и његови пријатељи тако да сада поседују пет апартмана (апартмани су им у Калмановој згради на Обудовици).

Удружили се са локалним привредницима

Петеру се Златибор првенствено свидео због одличног терена за вожњу маунтнбајком, а и цене су у Србији знатно повољније него у Шведској. Предузимљиви Швеђани су ове године у домовини регистровали туристичку агенцију ЗЕАБ ("Златибор Експириенсис АБ") како би све предности одмора на Златибору у Србији представили јавности у Шведској.

Поред апартмана на Златибору су отворили и радњу за изнајмљивање бицикала, а удружили су се и са локалним привредницима како би гостима из Шведске пружили максималну услугу. Поред смештаја за туристе се организују бициклистичке туре, а програмом су

предвиђени и обиласци Мокре Горе, Националног парка Тара, Сирогојна, Гостиљског водопада и Стопића пећине. Шта ће туристи видети првенствено зависи од дужине боравка.

„Сада имамо компанију у Шведској и планирамо да доведемо више људи овде. Компанија је почела са радом ове године, а интересовање је велико и већ примамо резервације за следећу годину“, истиче Јохансон.

Швеђани су већ уговорили

прве госте и у 2020. години, а очекује се долазак групе од 35 туриста. Јохансон истиче да су за госте обезбедили авионске карте, трансфер од аеродрома до апартмана на Златибору, као и занимљив програм одмора где су укључене пешачке туре, вожње бициклима као и посете локалним ресторанима (аранжман за пет ноћења са авионским превозом продају по цени од око 450 евра по особи).

Што се тиче утисака, Швеђанима се допада опуштена атмосфера без великог броја правила, укусна и богата трпеза, леви предели за пешачење и бајкинг, као и повољне цене. Када су у питању породице, једина замерка се тиче непримењивања забране пушења у ресторанима, док опет, с друге стране, гостима пушачима се ова либерална политика свидела.

Златибор интересантан туристима из Шведске

Када су у питању даљи планови Јохансон верује да ће Златибор бити интересантан туристима из Шведске како због садржаја који су им на располагању тако и због приступачних цена. "Златибор Експириенсис АБ" поседује и модерну интернет презентацију где је комплетна понуда дата на енглеском и шведском језику, са свим појединостама и детаљима који су неопходни гостима за пријатан и леп одмор. Поред тога ЗЕАБ има и фејсбук страницу где се могу видети све лепоте Златибора, а гости могу контактирати Петера у вези детаља и цена.

Ово је одлична прилика да се Златибор што боље представи на туристичком тржишту Шведске и да се привуку госте из Скандинавије. Стављање аеродрома Поникве у функцију би свакако олакшало долазак гостију из северне Европе, а туристичка привреда Златибора би добила једноставан приступ новим тржиштима.

С. Аслави

Друмови и кланци рујанских дербенџија

Наставак текста из прошлог броја о рујанским дербенџијама из књиге „Становништво Рујна према турским дефтерима 1476.–1604.„ аутора Данила Станојевића, објављене октобра ове године

Једна изузетно важна служба у османском систему власти у нашим земљама, успостављена после пада српске државе 1459. Године, била је дербенџијска служба. Дербенџије (назив долази од персијске речи дербанд, што значи кланац, клисура, теснац) су биле задужене да се старају о одржавању и безбедности путева, трговинских каравана и имовине, били су стражари на опасним местима, кланцима и горским теснацима, а регрутовани су из домаћег хришћанског становништва. За ту службу имали су за половину умањене порезе и друге феудална глобе. Пода-

вцима. На подручју Рујна и данас има остатака калдрисаних путева из периода турске владавине. Један од најпознатијих путева из тог периода (а и раније) који је једним краком пролазио преко Рујна је Которски друм, који се из приморја кретао у три правца: из Бара, Будве, Херцег Новог па из Котора ишао правцем Рисан-Никшић-Језера на Дурмитору, где се један правац одвајао према средовековном Брскову (Мојковцу). Од Језера пут је даље ишао преко Пљеваља долином Ђехотине и лимског развођа долазио у Прибој и ту је секао Босански друм. Од Прибоја преко Штрбаца и Цигле

Бранешцима, Мачкату и Шљивовици доста се производио мед и восак. Због обиља воска који се извозио из Бранежаца и околних села назван је Воштански пут који је водио ка Варошишту. Даље Которски друм од Стублића иде ка Кривој Брезе, па преко сувота Прљове честе (данас Фарма) подножјем Црног врха излазио на чајетинску Градину. Са јужне стране брда спуштао се у Мушвете и преко брда Церово излазио у Мачкат, па даље преко Љубања (засеок Прљевића) и Забучја силазио у Ужице. Један крак од чајетинске Градине ишао је према западу ка Палисаду и преко

ким друмом. Ишао је од Сарајева преко Романије и Вишеграда, са једним краком који се код Добруна одвајао преко Мокре Горе, Шаргана, Кремана, Биоске, Малића брда и преко Стапара силазио низ Сињевац у Ужице. На Малића брду са овим путем спајао се пут који је ишао преко Шљивовице до манастира Рујно. На овом Босанском друму у 16. и 17. веку била су дербенџијска села која су обезбеђивала овај друм као и опасне кланце и горске теснаце.

Кланац Шарган чувале су дербенџије из Коњске Реке, Дугог Дола и Стрмца са источне стране, а дербенџије из Мокре Горе и Јарчишта са западне стране (данас у Семенгеву постоји топоним Јарчево брдо).

Кланац Црвена стена (записан је и као Црвени камен) налазио се на Босанском друму поред корита реке Ђетиње на западном делу Биоске (данашњи Црвени вил). Овај кланац чувале су дербенџије из Горње и Доње Биоске, Горњег и Доњег Ахшаника (данас засеок Шаник у селу Солотуша).

Било је и других познатијих путева, као што је пут који је водио од Цариградског друма из Пријепоља преко Златара, спуштао се на реку Увац па преко Бураше, Негбине, Муртенице, Царевог Поља и Поповог коца излазио на рујанску висораван и код извора у Честама недалеко од Градине спајао се са Которским друмом. Од Бураше други крак овог пута је водио преко Јасенова, Беле Реке, Љубиша и преко Смиљанског брда и Гостиља, Трнавце пролазио кроз Рожанство и Никојевиће. На Калдрми (тремећи Никојевића, Скржути и Криве Реке) један крак се одвајао границом Криве Реке и Љубања до Беле Земље где се спајао са Которским друмом. Други крак од Калдрме ишао је преко Збојштице, Љубања, низ Врела према Ужицу. Овај путни правац

Манастир Рујно

ци о томе када је које село постало дербанд обично недостају. (У другој половини 15. века на подручју нахије Рујно живело је искључиво српско становништво, а преко 90 одсто њих имало је влашки-сточарски статус).

Дербенџијска служба била је обавезна да обезбеђује путне правце и опасне кланце и горске теснаце. У средњем веку за време српске државе путеве су већином ишли брдским странама, а од доласка Турака већином речним долинама и пречим пра-

спуштао се у Јабланицу, па преко највећег шумског златиборског комплекса Чавловац излазио на Превију у Кобиљу Главу. Сачувано је предање да је на Кобиљој Глави у првим вековима турске владавине био трг са црквом и то месту и данас зове се Варошиште. Од Варошишта је пут ишао на воду Стублић, где се спајао са такозваним Воштанским путем који је ишао из Мачката преко Доњих и Горњих Бранежаца, излазио на Око и силазио код воде Стублића.

Љубиша Ђенић о томе каже: „У старо доба у рујанским селима

Стрмца спуштао се у Чајетину. Одатле је пут силазио у Беглуке и кроз Потркуљу у Бранешцима секао Воштански пут и даље преко Шљивовице-Биоске долазио у Врутке, где је код манастира Рујно био трг и седиште жупе у средњем веку. На делу испод Стрмца под Палисадом очувани су остаци старе калдрме, као на истом путном правцу у Беглуцима.

Други важан из турског периода друм који је ишао од Врхбосне (данашње Сарајево) према истоку је такозвани Босански друм, који се у Ужицу спајао са Котор-

од Бурађе до Ужица помиње се у 18. и 19. веку као Старовлашки пут.

На територији Гостиља у 16. веку на поменутом путу записани су дербенди-кланци Ришебојиш и Рујин Брег које чувају дербендије из села Катуннице (данашње Гостиље) и Љубиша. Већ 1559. више се не помиње овај кланац већ само да поменута села и даље имају дербендијски статус и чувају путеве који воде према Босни. Кроз територији Трнаве и Рожанства овај путни правац ишао је неколико километара кроз кланац речнице Приштанице који је у 16. веку важио за опасан кланац и путни правац. У турским пописима записан је са више назива као кланац Приспаница, Присјелица, Тришатница. Простор у горњем току реке Приштанице у том периоду (делом и данас) обрастао је густом шумом и зато су пописивачи из тог период често уписивали као „кланац у планини Приспаница”. Овај путни пролаз чувале су дербендије из Горњих и Доњих Коњевића (данас Никојевићи), Трнавице, Рожанског, Јагодине (данас топоним Јагодина постоји у Рожанству и у Алин Поток) и Проћице (данас засеок у Голову). У пописима 1559. и 1572. године записано је да села Доњи и Горњи Коњевићи чувају кланац Присјел (други назив Брдо). Приликом теренских истраживања дошао сам до сазнања да је топоним Брдо данашње узвишење на коме се налазе остаци неке градине на самој граници са Рожанством, северозападно од данашњег засеока Тодорићи у Никојевићима. Јужно од овог брда један километар ниже протиче речница Приштаница. По овоме може се закључити да су поменута села у том периоду имала одређене деонице обезбеђења путних праваца. По свој прилици, овај путни правац у том периоду био је прометан и важан за одвијање трговине и других привредних и војних потреба турске царевине.

Горња Грабовица (данас Голово) у овом периоду чува кланац који се зове Приселница (1525.) и Сјеланица (1559.). Драгутин и Симо Жиловић о томе кажу: „Голово је као село Грабовац припадало Ужицу и чувало кланац Приселница, како се звала данашња речница

Представљена књига „Становништво Рујна према турским дефтерима 1476.-1604.”

Промоција публикације „Становништво Рујна према турским дефтерима 1476 – 1604.„ аутора Данила Станојевића одржана је у библиотеци „Љубиша Р. Ћенић.„ Ово је 10. књига завичајног историографа који се обимним истраживањима бави из хобија.

Аутор Данило Станојевић из села Збојштице код Ужица не изгледа као типичан историограф и истраживач што је сликовито описао и његов сарадник Бошко Копуновић у тексту „Дародавац из Прикрајка.„ Станојевићева 10. књига „Становништво Рујна према турским дефтерима 1476 – 1604. године.„ представљена је бројној публици у библиотеци „Љубиша Р. Ћенић.„ која је и издавач. Књига открива занимљиве податке из поуздане базе података тадашње Турске која се односила на наплату пореза, што су потврдили и историчари Илија Мисаиловић и Салих Селимовић. Народ о којем се говори у публикацији бавио се пољопривредом и занатством, а углавном је раселен са ових простора према Славонији и Мађарској и, према речима Станојевића, мало га је остало на Златибору после 18. и 19. века.

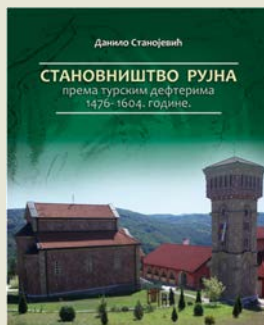
„Изненадило ме колико је турска власт у тим првим вековима била прагматична, јер ми сад кажемо да је турско ропство било катастрофа. Они су задржали старе називе, стару организацију по селима – људи који су своја имања имали, они су то и даље задржали. Веома интересантни су били 15. и 16. век овде Задржа-

на је стара кнежинска управа по селима, зборована и зборишта. Имали су цркве, и у пописима налазимо да је свако село имало свог свештеника. У каснијим вековима њихове владавине дошло је до теже ситуације.„ каже аутор који се ослањао на публикације Ахмеда Аличића „Турски дефтери Западне Србије.„ и податке које је објавио Оријентални институт из Сарајева, али је био заступљен и теренски рад.

С обзиром да се ради о дугом временском раздобљу и даље постоје неке празнине, али очекује се откривање нових података, јер су Србија и Турска на државном нивоу договориле превођење архивског материјала из Истанбула и Анкаре.

„Министарство културе Турске је поклонило Архиву Србије неколико десетина хиљада микрофилмованих јединица архивске грађе Смедеревског санџака од 15. до 19. века, али је то још у фази превођења са старосманског турског језика и није доступно истраживачима.„ истиче завичајни историограф који је аутор, између осталих, и публикација „Златиборци у војсци кнежевине Србије 1815 – 1878.(2008)„ „Становништво Златибора у XVIII и првој половини XIX века (2013)„ „Ужичке кириције и рабације (2015)„. Милован Ристановић је у име удружења „Митрополит Јосиф Цвијовић.„ Станојевићу даровао икону, а у програму је учествовао и здравичар и гуслар Вук Пантовић из Сјенице.

З. В.

Приштаница.„ Већ 1572. године село Горња Грабовица се више не помиње као дербендијско село.

На овом путном правцу у Трнави испод Владаја у непосредној близини извора Шукине воде пронађено је неколико пари коњских потковица и остаци старе калдрме, вероватно из турског периода. По предању, крај овог извора било је одморште за људе и товарне кирицијске коње. На Владајама на тромеђи Трнаве, Гостиља и Сирогојна са Старовлашким путем спајао се пут који је ишао од истока: Рашке, Новог Пазара преко Голије и Мучња, села Високе и излазио на Владаје. На укрштању караванских путева значајно место заузимала је ова раскрсница на Владајама где се распознају остаци старе турске калдрме. Са ове висоравни владао је поглед према Ужицу Ариљу, Пожеги, Мучњу и Златару и био врло подесан за оријентацију кретања каравана. Један крак пута са Владаја ишао је преко Сирогојна и у Рав-

нима, поред Лучића каштела-градине, спушта се до самог корита речнице Приштанице и кроз Колишевицу и Вране непосредно поред реке низводно силазио до Рзава, а онда левом страном поменуте реке пролазио кроз Дрежнич и излазио са десне стране дрежничке Градине на Рошку плочу. Па преко Рогу, Сврачкова и Радобуђе силазио у Ариље. Један крак је са Рошке плоче преко Рупељева и Расне силазио у Пожегу и спајао се са Босанским друмом.

Овај путни правац у 16. веку од Сирогојна до ушћа Приштанице у Рзав, записан као дербенд-кланац Чести Дол, обезбеђивале су дербендије из села Сирогојно, Горња и Доња Раван (данас Равни), Колишево-Кулишево (Колишевица), Чочањ уписиван и као Чочине (данас у овом крају не постоји село ни топоним под овим именом. може се само претпоставити да се ради о скржутским Вранама, где данас

у овом селу постоји потес Точине, можда су тадашњи пописивачи уместо слова „Т.„ уписали слово „Ч.„) и Сиверово (Северово). Данас топоним Чести Дол постоји као један већи шумски потес од Планића мале у Сирогојну и простире се до засеока Лекића и Вуловића у Равнима. Овај путни правац од Планића до ушћа Приштанице у Рзав (у дужини око шест километара) гледајући из данашње перспективе пролази кроз уске мање кланце па се може претпоставити да су ова села имала своје деонице обезбеђења низводно реком Приштаницом. Највероватније да су турски пописивачи овај опасан пролаз уписали под једним називом Чести Дол, јер се налазио на почетку небезбедне деонице пута. Село Северово, које је са десне стране реке Рзава наспрам ушћа Приштанице у ову реку, изгубило је (или можда напустило) дербендијску службу после 1528. а пре 1540. године.

Данило Станојевић

Бритак ум и перо афористичара Нешка М. Илића

Једно од занимљивих вечери у библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ било је и „Вече афоризама“ са гостом Нешком М. Илићем. Име овог афористичара је љубитељима кратких, мудрих, британских записа о појавама у друштву познато из многобројних сатиричних часописа, дневних и недељних новина, као и из појединих емисија Првог програма Радио Београда. У последње две године Чајетинцима је знан као један од чланова жирија Конкурса за афористичаре, који се расписује у оквиру Летњег уличног ерског кабареа.

Бритак ум и перо, моћ да се у једној или две реченици ухвати тренутак у времену и простору и претвори у кристално јасну слику о нама самима, као појединцима и као народу, дар су људи попут афористичара Нешка М. Илића који се ове вечери дружио са чајетинском публиком.

„Афористичари су људи од духа. Ако им је већ Бог подарио тај таленат да могу да стварају, да гледају средину у којој живе, да посматрају догађаје, појаве, било би логично да тај свој таленат афирмишу. Ја заиста без икакве злобе приступам томе, али не могу да равнодушно гледам на одређене девијације у друштву, на корупцију, на мито... То су извори са којих се напаја моје стваралаштво. Мали је проблем што данас све мање има храбрих афористичара који смеју да пишу оштар сатирични афоризам. Ја сматрам да спадам у те. Постоји одређена цензура, али с обзиром да сам ја афористичар већ дужи низ година, ипак ти сарадници мени то објаве и ја сам захвалан“.

Преко 30 година у емисији „Караван“ на Радио Београду Нешко Илић се обраћа својој публици која га прати. Они који читају „НИН“, „Политику“, „Блиц“, „Вечерње новости“ и сатиричне часописе препознају његов израз и хумор, као што га је од почетка препознавао и подржавао Раде Јовановић, познати српски афористичар. „Он је пресудно утицао да ту књигу издам и желео је да ми помогне у избору афоризама, лектури, стимулисао ме је да наставим и даље да радим“, додаје Илић са великим поштовањем према Јовановићу.

Ускоро ће, најављује овај афористичар из Пожеге, изаћи из штампе нова књига под називом „Нешкодљиве мисли“, а један број афоризама из ње чула је премијерно чајетинска публика. Ово вече било је употпуњено афоризмима Зорана Богдановића из Чајетине, а праћено прикладним сонговима Боре Чорбе и Ђорђа Балашевића у извођењу глумца Јанка Радишића.

Мирјана Ранковић Луковић

Борба за књигу и читаоца у монодрами „Библиотекарка“

Монодрама „Библиотекарка“ Мирка С. Марковића је почетком новембра представљена у библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ у Чајетини. Насловну улогу тумачи Александра Манасијевић која је својим глумом вешто дочарала поједине појаве и дешавања у друштву о којима уобичајено не размишљамо када је реч о овим установама културе. Монодрама рађена према истоименој књизи Мирка С. Марковића описује неку другу страну библиотеке и онога шта се у њој дешава. Ово је, како рече аутор, прича о малим витезовима који се срчано боре за књигу и читаоца у малим срединама, али како то иде у свом животним сферама па тако и у култури, много тога уништи реалност. Да би прича била уверљивија, можда и занимљивија, аутор ју је сместио у јужне крајеве Србије.

„Ја живим у граду који има најбољу и највећу библиотеку на Балкану и онда то није типично. Али имам срећу да само обишао готово све библиотеке у Србији и гледајући, кроз окружење, са чиме се све људи ту срећу, покушао сам да исправим правду тих малих бораца и покажем шта све „напада, библиотеку и на који начин. Они који се баве драматургијом знају да кад неко говори у

дијалекту онда публика навија за њега. Наша је жеља и била да публика навија за библиотекарку и оно за шта се она бори, да библиотекарки промене свет,“ прича нам аутор.

Монодрама прати живот једне библиотекарке која кроз своје монологске скреће пажњу на проблеме са којима се наше друштво, и култура пре свега, свакодневно сусрећу.

„Представа се игра већ трећу годину и играли смо је на више места у Србији, као у Босни и Македонији. Такође смо учествовали, као пратећи програм, на фестивалу комедије у Јагодини. Јако лепо смо примљени где год да одемо. Народ воли представу, смеје се и воли библиотекарку, тако да смо јако задовољни“, каже глумица Александра Манасијевић.

Оно што је још потребно рећи о овој монодрами јесте да је то прва вај-фај представа где можете да пратите дешавања на сцени у реалном времену ако нисте били у могућности да је лично посетите. Ово и не чуди ако имамо у виду да је ауторова област интересовања истраживање интернета и модернизација библиотечког погледа на свет.

Мирјана Ранковић
Луковић

Суботички цезери и историјат цеза пред чајетинском публиком

Цез бенд „Горданов блуз гето“ у петак 16. новембра је одржао наступ у библиотеци „Љубиша Р. Ђењић“, у Чајетини. Свирка суботичких музичара у пријатној атмосфери трајала је око два сата.

Још једном се, наступом суботичког бенда, показало да простор чајетинске библиотеке одговара и другим догађајима осим књижевних вечери. Пре почетка свирке представљена је историја цеза од настанка у Њу Орлеансу и ширења по градовима Америке преко доласка у Европу и популаризације у Југославији.

– Трудимо се да негујемо ту врсту музике за коју не могу да кажем да је у данашње време комерцијална, напротив. Али у сваком случају то је музика која нас испуњава и чини срећним. Ми у пријатељској и другарској атмосфери волимо да пробамо, да путујемо... Ово је први пут да наступам ван Војводине, у последње три године смо наступали углавном по локалним манифестацијама: од Ноћи музеја до разних културно-уметничких програма који могу да изађу у сусрет нама са овом врстом музике – каже музичар Игор Машић и додаје:

–Имамо велика очекивања и са великим задовољством смо се упутили на овај пут, јер је и за нас ово нови доживљај. Ми се надамо да ће ово негде и у овом делу Србије да отвори један нови приступ мало другачијим стварима. Потпуно смо свесни тога да људи врло површно знају о цезу и блузу, о историјату, а кроз овакве

манифестације желимо да им приближимо сву ту музику за коју ми и даље мислимо да носи одређену лепоту и одређени шарм.

Секстет искусних музичара наступио је у нешто измењеном саставу, а постоји од 2016. године. Чајетинцима су се представили Гордан Папић (клавир), Далибор Вуксан (вокал), Златко Мамужић (труба), Нора Алберт (тромбон), Игор Машић (усна хармоника) и Мирко Пиварчић (електрична гитара). Извели су неке познате нумере као што су Fever, Way down in the hole, Sumertime, Aint nobody's business, уз импровизације и соло делове карактеристичне за овај жанр, а испунили су и жеље публике.

–Неопходно је за бенд оваквог калибра да прилагођавамо свој репертоар који обухвата широк дијапазон, од блуза и цеза до рока, фанка, соула... То су правци којима се ми трудимо да приђемо најширој могућој музици, без обзира да ли се ради о млађој популацији, средњем добу или старијима. Трудимо се да то све уклопимо у једну опуштену и лежерну атмосферу – каже Машић.

Љубитељи цеза су, да подсетимо, и пре два месеца имали прилику у Дому културе да чују звуке ове музике, а разни музички догађаји који су се раније одржавали и у библиотеци „Љубиша Р. Ђењић“, показују да у овом месту постоји понуда културно-забавних манифестација.

З.В.

Фото Милан Панчић

Награда „Михаило Ћуповић,, песнику Благоју Рогачу

У просторијама Удружења књижевника Србије 5. новембра је додељена награда „Михаило Ћуповић,, установљена 2010. године. Овогодишњи лауреат је песник Благоје Рогач који је ове године обележио 40 година стваралачког рада. Овај догађај су увеличали својим присуством и представници Удружења Ужичана у Београду.

Од 2010. године Удружење књижевника Србије додељује награду „Михаило Ћуповић,, за допринос поезији за децу и за поезију инспирисану природом и очувањем здраве средине, у част писца који је у својим делима највећу пажњу управо њима поклањао.

„Већ је 15 година прошло од смрти Михаила Ћуповића, једног ретко узбудљивог песника за децу, златиборског песника који је обележио на посебан начин савремену српску поезију за децу, а и поезију свога краја. Практиковали смо сусрете у сајамске дане, али се ове године десило да нас је надјачала сајамска бука, па смо додељу награде благо изместили кад се она стишала и угостили песника Благоја Рогача који је познавао Михаила Ћуповића. Он је један од песника који прате Ћупов траг по специфичном хумору, било да је реч о томе да су јунаци песа-

ма животиње или је то „непознато царство“, како се једна његова песничка књига и зове. Такође му је сличан по менталитету, негује леп хумор који разгаљује душе. У овој причи о додели награде, поред УК Србије и Књижевне заједнице Златиборског округа, од данас ће стално и званично бити укључено Удружење Ужичана у Београду,“ рекао је за „Златиборске вести,“ писац Миљурко Вукандиновић, секретар УК Србије.

Благоје Рогач рођен је у Црквицама код Никшића 1949. године. Објавио је више од 30 књига поезије и прозе за децу и одрасле, међу којима и „Стани мало страшни свете“, „Песничка читанка“, „Сеоба из гроба“, „Досањана“, „Препредени мачак Преле“ и „Тајне љубави цвећа“. Заступљен је у више антологија, школској лектири, читанкама и Буквару. Рогачеве песме преведене су на више језика. Добитник је признања и награда за песничко стваралаштво, међу којима су: почасна повеља „Карађорђевић,, за поезију 2006. године, „Гордана Брајовић,, „Доситејево перо,, „Војислав Илић Млађи,, а сада и награда „Михаило Ћуповић,, Члан је Удружења књижевника Србије и Балканског центра Руске академије наука.

М.Р.А.

Фото Милан Панчић

Три победе одбојкашица „Златибора” у низу

После старта пораза од ужичког „Јединства” (3:2), одбојкашице „Златибора” су са три узастопне победе дошле до друге позиције на табели Прве Б лиге. Две победе оствариле су у Новом Саду, а једну на свом паркету. Серију је отворио тријумф над екипом ФОК-а од 3:1, где је неизвесност виђена само у трећем сету, који су у своју корист решиле домаће играчице (25:22). У преостала три периода гостујући састав је славио са 25:17, 25:16 и 25:13.

Повратак у реновирану дворану „Спортског центра Чајетина”, обележен је убедљивим тријумфом над „Ваљевом” са 3:0 (25:16, 25:19, 25:19). Домаћи тим био је конкретнији у нападу на овом сусрету, тако да се победа практично

није доводила у питање, иако треба истаћи да су гошће почетком првог сета дошле до преокрета (10:11), тј. да су се тимови у уводном делу другог сета смењивали у вођству. Посебно су били изражени проблеми играчица „Ваљева” у брањењу напада кроз средину. Доминација домаћег тима највише је дошла до изражаја почетком трећег сета, када се на сервис Андријане Драговић дошло до вођства од 9:1 и тиме практично одлучио победник.

Из највећег града Војводине екипа „Златибора” се по други пут вратила са бодовима после победе на гостовању екипи „Новог Сада” од 3:0 у сетовима (25:22, 25:20, 25:20), до тог тренутка једној од две непоразене екипе.

Каратисткиња „Рујна” Мирјана Станић најбоља на турниру 30 клубова

На 21. Меморијалу „Драгослав Радовановић – Пјер”, одржаном у Јагодини, каратисти „Рујна” освојили су седам одличја – једно злато, по три сребра и бронзе. Чајетински тим имао је 16 појединачних и два екипна наступа, а турнир је окупио 30 клубова из Србије, Словеније и Северне Македоније, уз укупно око 600 појединачних наступа.

Најсјајније одличје освојила је Мирјана Станић у борбама, где је проглашена и за најбољу такмичарку турнира. Сребро у борбама припало је Исидори Пајевић, а исто одличје освојио је и ката тим у саставу: Аница Радибратовић, Јована Аћимовић и Неда Лојаница, која је освојила сребро у катама и у појединачној конкуренцији. Бронзане медаље освојиле су у катама Петра Божић и Мирјана Митић (дебитант), као и ката тим у саставу: Аница Радибратовић, Јована Аћимовић и Николина Тодоровић.

Наступили су још: Неда Шкодрић, Вања Мићић и Невена Марић (дебитант) које су биле успешне у првом кругу, као и нешто искуснији Теодора Миљић, Ведрана Селаковић, Милица Шундерић, Дарко Лазаревић и Јанко Гукић.

КМФ „Златибор” голеадом отворио други део сезоне

Други део такмичења у Регионалној лиги Запад КМФ „Златибор” започео је убедљивом победом на свом паркету над екипом „ПП 182” од 7:0 (2:0). Чајетинци су тако дошли до треће победе у шест мечева и притом се реванширали Пријеполцима за убедљив пораз на старту сезоне (1:5). Такође, у претходна два меча „Златибор” је постигао укупно 16 голова.

Утакмицу је на изврстан начин обележио Ђорђе Дедић, који је дебитовао за домаћи тим са два постигнута гола (26. и 35. минут) и са једном асистенцијом за гол Шуњићу у 28. минуту. Серију голова отворио је Александар Драговић у 2. минуту, после одузете лопте. У 17. Марић је реализовао контранапад, голман Кутлешић је веома добру партију крунисао

голом са своје половине терена у 30. минуту, а коначан резултат поставио је Жељко Костадиновић у 37. минуту.

Чајетинци су претходно били подједнако убедљиви на гостовању КМФ Шљивићи” у Ивањици, где су славили са 9:2, а голове

су постигли Марко Костадиновић (2), Немања Кутлешић (2), Жељко Костадиновић (2), Ђорђе Шуњић (2) и Радиша Јанковић. Ова серија мечева на најбољи начин је „ублажила”, неугодан пораз на свом паркету, где је успешнија од „Златибора” била еки-

па КМФ „Косјерић” (4:3). Златибор је на том мечу водио у два наврата, головима Драговића у 5, а потом и Шуњића у 26. минуту. Гости су изједначили у последњем минуту првог полувремена, из пенала преко Пешића. Исти играч је недуго потом, у последњим тренуцима првог периода, извео још један казни ударца, али овога пута није био прецизан. „Косјерић” је у размаку од 33. до 37. минута постигао три гола и по први пут повео. Ракић је са два брза поготка донео преокрет свом тиму, после чега је Симић искористио потпуну офанзиву „Златибора” и послао лопту у празну мрежу, за још убедљивију предност (4:2). До краја меча Чајетинци су једино успели да ублаже пораз голом Марка Костадиновића.

Светозар Поповић обележио новембарске мечеве КК „Златибор“

Кошаркаши „Златибора“ и даље су у горњем делу табеле Кошаркашке лиге Србије, иза водећег „Борца“. Чајетинци су у кошаркашкој окршају били успешнији од ужичке „Слободе“ (94:85), у веома неизвесном мечу, где су се оба тима у неколико наврата смењивала у вођству. На овом мечу је до другог трипл-дабл учинка у дресу „Златибора“ дошао Светозар Поповић (15 поена, 10 скокова, 16 асистенција), свакако најзапаженији играч чајетинског тима у претходном периоду. На овом мечу је близу дабл-дабла био Драгослав Папић (25 поена, девет скокова), док су у редовима „Слободе“ најзапаженији били Тадија Тадић (21 поен, 5 скокова) и Димитрије Николић (19 поена, шест скокова).

Повратак у реновирану чајетинску халу „Златибор“ је обележио победом над земуномском „Младости“ у мечу са великим бројем поена (121:105). Поповић је на овом мечу имао дабл-дабл учинак, са по 10 скокова и асистенција, уз се-

Светозар Поповић у акцији против ужичке Слободе

дам поена. Најефикаснији у редовима „Златибора“ био је повратник у екипу Никола Павловић са 28 поена, док је 20 поена додао Драгослав Папић, Петар Воркапић је убацрио 17, а Богдан Ризнић 15, уз шест скокова и пет асистенција.

У дерби мечу са екипом „Борца“, одиграним пред препуним триби-

нама чајетинске хале, „Златибор“ је поражен са 80:79, уз промашен шут за победу. И овај дуел обележили су резултатски пројекрети, а домаћи тим је већим делом меча био у вођству, у једном тренутку је предност износила и 12 поена. Поповић је поново остварио дабл-дабл (14 поена, 10 скокова), Богдан Ри-

знић је имао 15 поена и шест скокова, Стефан Митровић је постигао 12, а Драгослав Папић 11.

Представници гостујуће екипе су, непосредно пред почетак утакмице, председнику „Златибора“ Рајку Пелверовићу уручили поклон поводом обележавања 40-годишњице постојања клуба.

Два подијума за Чајетинце на Кросу РТС-а у Шапцу

На Кросу РТС-а одржаном у Шапцу такмичари АК „Чајетина“ остварили су два победничка подијума. Димитрије Љубичић је у конкуренцији дечака шестог разреда освојио прво место, док је Стефан Токовић био другопласирани у категорији ученика трећег разреда. Катарина Терзић (други разред) и Тамара Сокић (шести разред) биле су шеста и седма, док је Иван Луковић (четврти разред) заузео 11. место. Ово је била последња трка овогодишње Крос серије РТС-а, која је уједно представљала и Првенство Србије.

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Мирјана Ранковић Луковић
Мирослав Весовић
Иван Јанковић
Мирослав Јевремовић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

Детаљ са меча Златибор – Раднички из Пирота

ФК „Златибор“ у врху табеле са 11 утакмица заредом без пораза

Са свега 13 примљених голова „Златибор“ има најбољу одбрану у Првој лиги Србије

Фудбалери „Златибора“ налазе се у врху табеле Прве лиге Србије, а од 30. септембра везали су 11 утакмица без пораза. Низ непобедивости један је од фактора који је екипи Предрага Ристановића донео висок пласман у другом државном рангу такмичења, а отпочео је након испадања у шеснаестини финала Купа Србије од „Војводине“.

„Златибор“ је на прво место „засео“ последњег викенда октобра у 16. колу, након велике победе против „Графичара“ на помоћном терену београдског стадиона „Рајко Митић“. Да су прекиди велика снага чајетинске екипе видели се у 12. минуту дербија када је после одличног центаршута Недељковића највиши у скоку био Раде Глишовић. У другом полувремену гости нису били инфериорни против „Графичара“, а у финишу је резервиста Крста Бојић потврдио победу.

Пети узастопни тријумф којим је прво место оверено „Златибор“ је уписао против „Новог Пазара“ код куће са 1:0 голом Уроша Станића. После низа победа, усле-

Тренер Предраг Ристановић

дио је низ од четири нерешена резултата – против „Земуна“ и „Кабела“ на гостовањима, те „Радничког“ из Пирота и „Динамо“ из Врања на „Швајцарији“.

Сви ови мечеви показали су одлику овосезонске екипе „Златибора“ – да на њиховим утакмицама „не пада“ много голова. Наиме, Чајетинци ни једном нису постигли више од два гола на мечу, али нико у лиги није успео ни да савлада голмана Чулића више од два пута на једном сусрету. Са 13 примљених голова

„Златибор“ је најбоља одбрана у Првој лиги Србије, а на 10 утакмица су сачували своју мрежу.

Стабилност у игри показана је упркос проблемима са повредама, јер у 21. колу против „Динамо“ из Врања нису могли да наступе штопер Немања Анђелковић, офанзивни везиста Никола Дивац и бек Стефан Тодоровић. Са друге стране, да се њихови изостанци не примете допринели су искусни капитен Петар Јовановић, који је пружао добре партије када је постављен на левог бека, као и до-

маћи играчи у тиму Раде Глишовић и Милан Јездимировић. Штопер Глишовић је поред постигнутог гола против „Графичара“ био и најбоље оцењен играч 16. кола, а бек Јездимировић је био стрелац и један од запаженијих играча у победи против „Смедерева“, којом је и отпочета серија непобедивости.

Стање на табели показује да ће такмичење бити веома неизвесно. После 21 кола први је „Графичар“ са 38 бодова, а два мање има „Златибор“. Иза су „Металац“ и „Бачка“ са по 34, а један мање има „Колубара“. Екипа „Кабела“, која је кажњена одузимањем 10 бодова због намештања утакмице са „Смедеревом“, са 28 бодова је на осмом месту, последњем које води у плеј-оф.

До краја 2019. „Златибор“ има још два меча: против „Бачке“ на гостовању 30. новембра и против крагујевачког „Радничког“ код куће 4. децембра. Уследиће још седам утакмица у 2020. години, након којих ће лига бити подељена на плеј-оф и плеј-аут, али без поделе бодова, за разлику од прошле сезоне.